

actual.consistent.practic

CONEXIUNI SALVATOARE

GHID PENTRU INSTRUCTORI

Povești cu supraviețuitori

iulie – august – septembrie

CONEXIUNISALVATOARE

Dragostea înseamnă răbdare

Referința biblică: 1 Corinteni; 2 Corinteni

Comentariu: *Faptele apostolilor*, capitolele 29 - 32

Text-cheie: 1 Corinteni 13:12

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Castitatea este un subiect dificil de abordat în lumea contemporană. Tinerii trebuie să fie convingși de importanța ei pentru a avea puterea de a aștepta până la căsătorie. De ce ne cere Dumnezeu să refuzăm plăcerea fizică până la căsătorie? De ce s-a împotrivit Pavel atât de mult desfrâului? Care este problema, de fapt?

Doriința de a avea o viață sexuală activă înainte de căsătorie nu are în vedere numai experiența fizică, ci și intimitatea. *Textul-cheie* (1 Corinteni 13:12) vorbește despre cunoașterea parțială și despre cunoașterea totală – cea mai bună ilustrare a intimității la care s-a putut gândi acest scriitor. Doriința după intimitate este profund umană și nu este deloc păcătoasă. Dumnezeu ne-a creat ca să ne bucurăm de relația sexuală în cadrul căsătoriei.

Cu toții vrem să iubim și să fim iubiți. Pentru oameni în general, dragostea este un sentiment. Uneori, simțim că iubim o persoană, dar când sentimentul dispare, considerăm că ar trebui să rupem relația cu ea și să legăm o altă relație. Pe de altă parte, Biblia are o definiție diferită pentru dragoste. În 1 Corinteni 13, dragostea este un comportament. Când ne lăsăm conduși de Dumnezeu și când manifestăm iubire, sentimentele de iubire apar ca un rezultat al acestui comportament. A aștepta până la căsătorie ca să-ți manifesti dragostea la nivel fizic face parte din dragostea adevărată. Dragostea are răbdare.

Deci, ce îți doresc adolescenții în definitiv? Cum spune Biblia că pot să obțină ce îți doresc? Ce deosebiri există între această concepție și concepția generală, a lumii? Vom discuta aceste teme în studiul de săptămâna aceasta.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege de ce ne cere Dumnezeu să așteptăm până la căsătorie ca să avem relații sexuale. (*Nivelul intelectual*)

- Vor afla că Dumnezeu ne-a pregătit o răsplată pentru așteptarea cu răbdare. (*Nivelul emoțional*)
- Vor alege castitatea. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Relațiile sexuale
- SIDA
- Mass-media

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateți răspunsurile date.

Cereți-le adolescenților să arate în ce măsură sunt de acord cu începerea vieții sexuale, în una dintre situațiile de mai jos, alegând un număr de la 1 la 10 (1 însemnând acord total, iar 10, dezacord total).

1. Ea și el sunt prieteni de un an și urmează să se înscrie la facultăți aflate în orașe diferite.

2. Ea și el s-au cunoscut de curând, dar sunt puternic atrași unul de celălalt și vor să înceapă o relație romantică.

3. Ea și el vor să se căsătorească și vor să afle înainte de nuntă dacă sunt sau nu compatibili din punct de vedere sexual.

4. De ce au adolescenții aceste opinii? Care sunt motivațiile lor?

Ilustrație

Reformulați:

Elisabeta I avea 25 de ani când a devenit regina Angliei și a Irlandei. Mama ei, Anne Boleyn, a fost executată când ea avea numai 3 ani. În consecință, Elisabeta a fost decla-

rată copil nelegitim și fratele ei, Eduard VI, nu a mai inclus-o în testamentul lui printre moștenitorii tronului. Elisabeta a stat în închisoare aproape un an sub acuzația că a ajutat cauza protestantă. Totuși, când sora ei catolică, Maria, a murit, testamentul lui Eduard a fost ignorat și Elisabeta a devenit regină.

Situația politică din Anglia era foarte tulburătoare în vremea aceea. Existau conflicte între catolici și protestanți. Elisabeta a moștenit o Anglie foarte agitată și totodată trebuia să-și găsească un soț. În acea cultură, se credea că femeile sunt inferioare bărbaților, pentru că sunt mai slabe, mai puțin inteligente și că nu sunt în stare să ocupe funcția de conducător al unei țări. De aceea, Elisabeta avea nevoie de un soț... un soț care să devină rege și care să conducă țara în locul ei, iar ei să-i rămână doar rolul de a da naștere unui prinț moștenitor.

Lista de pretendenți era lungă și toți așteptau cu sufletul la gură ca să vadă pe cine urma să aleagă regina. Ochii lumii întregi erau îndreptați spre ea.

În cele din urmă, Elisabeta a făcut un lucru inimaginabil: s-a autointitulat Regina Fecioară. A luat hotărârea de a nu se căsători niciodată. Avea să trăiască singură și să își dedice viața țării ei. Datorită acestei decizii, Elisabeta a fost trecută în rândul sfinților, imediat după Fecioara Maria. Ea a domnit 44 de ani, oferindu-i Angliei liniștea și securitatea de care avea nevoie.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Elisabeta trăia într-o societate care o considera fără nicio valoare dacă era necăsătorită. Însă ea a afirmat contrariul. Tăria ei de caracter a devenit subiectul multor povestiri și legende. Dumnezeu nu ne cere să nu ne căsătorim, dar ne cere să alegem binele. Castitatea este disprețuită de marea majoritate a lumii, dar este deosebit de prețioasă în ochii lui Dumnezeu, întrucât calea Sa ne oferă o viață mai fericită.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună.

- Cât de importantă era castitatea pentru Pavel?
- Enumeră calitățile dragostei găsite în 1 Corinteni 13. Prima definiție este aceea că dragostea este îndelung răbdătoare. Ce înseamnă aceasta pentru tine?
- Ce deosebiri există între relațiile promovate de societatea în care trăim și cele pe care ni le recomandă Dumnezeu?

Folosiți următoarele pasaje biblice ca suport pentru studiul de săptămâna aceasta: Ioan 4:1-42; 8:1-11; Galateni 5:16-26; 1 Corinteni 6:12-20.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

Corintul era o cetate grecească aflată la aproximativ 78 km de Atena, fiind cunoscută pentru bogăția și pentru imoralitatea locuitorilor. Acolo exista un templu închinat lui Venus în care slujeau ca preotese peste 1.000 de prostituate. Pentru locuitori, lucrul acesta nu era neobișnuit sau surprinzător.

Este important să ne aducem aminte că biserica din Corint era destul de tânără și că Pavel se străduia să vegheze asupra membrilor și să-i ajute să crească în direcția cea bună. El a fost mai mult decât supărat când a auzit vestea că unii dintre ei se făceau vinovați de imoralitate, până acolo încât un tânăr avea relații sexuale cu mama lui vitregă! Lucrul acesta nu era acceptabil, dar Pavel știa că ceilalți se făceau că nu văd această faptă oribilă, o ascundeau sau considerau că nu era treaba lor. Pavel nu putea fi de acord. Era treaba lor! Dumnezeu avea așteptări cu mult mai înalte de la credincioșii Lui, fiindcă știa mai multe decât păgânii, care încă nu-L cunoscuseră. Și Se aștepta să le pese de frații lor de credință.

Pavel i-a îndemnat să nu mai aibă nicio legătură cu cei care pretindeau că sunt credincioși, dar care duceau o viață de abatere de la poruncile lui Dumnezeu. Practic, el i-a sfătuit să nu mai stea de vorbă cu cei vinovați de desfrâu, să nu mai fie prieteni apropiați cu ei. Pavel știa că, dacă tânărului aceuia i se permitea să facă orice dorea, fără să fie oprit, el avea să-și piardă mântuirea în cele din urmă. Era mai bine să fie muștrat cu dragoste, decât să fie lăsat să piardă viața veșnică.

Pavel descrie în 1 Corinteni 13 dragostea adevărată. Venus, zeița dragostei la greci, era simbolul satisfacerii sexuale, însă Pavel a arătat că dragostea adevărată este foarte diferită. Pavel a spus că dragostea nu este sex sau un sentiment trecător, ci un mod de a-i trata pe oameni și un mod de a privi viața. Dragostea nu este o relație amoroasă înjositoare sau vinovată; ea este un model de comportament. Dragostea este răbdătoare, plină de bunătate, lipsită de egoism și curată. Ea nu lasă neobservat un lucru rău. Dragostea muștră lucrul acela rău, pentru ca omul care îl face să se lase de el. Numai dacă ne lăsăm stăpâniți de dragostea lui Dumnezeu putem manifesta o astfel de iubire în mod practic.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

Cereți-le adolescenților să se gândească la consecințele negative ale relațiilor sexuale premaritale. (Exemple: bolile cu transmitere sexuală, sarcini nedorite, crize emoționale, imposibilitatea de continuare a studiilor – în eventualitatea apariției unui copil, căsătoria cu o persoană nepotrivită, scăderea stimei de sine în urma destrămării relației

etc.) Cereți-le să analizeze răspunsurile pe care le-au dat la activitatea de la începutul studiului. Întrebați-i dacă își păstrează opiniile exprimate atunci sau nu. Din ce motiv?

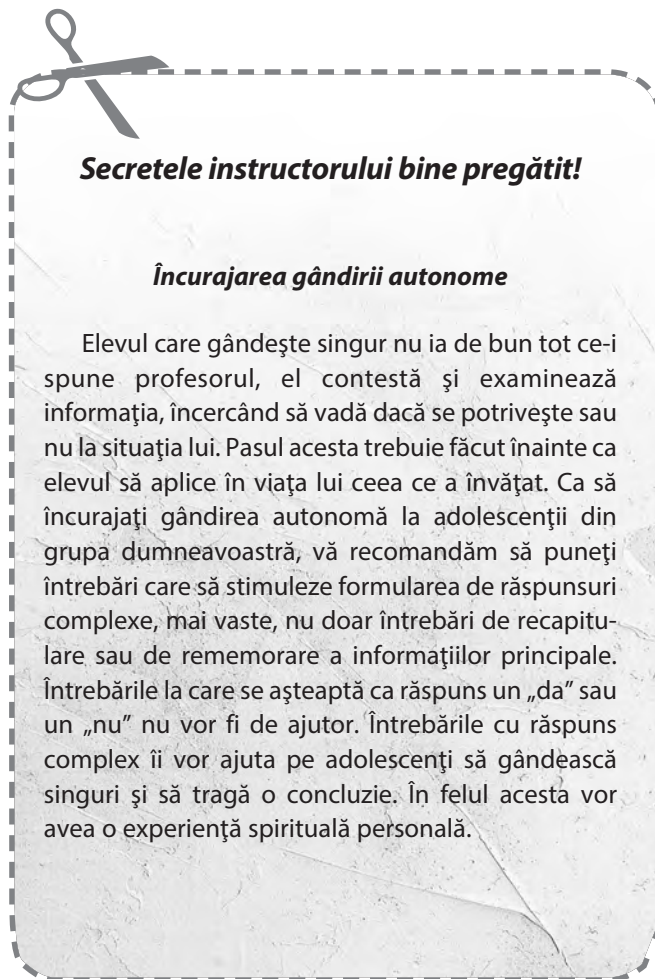
Recapitulare

Reformulați:

Dumnezeu ne cere să ne păstrăm caști, dar aceasta nu presupune doar un exercițiu de autocontrol sau un efort de voință. Dumnezeu nu ne refuză intimitatea pe care cu toții ne-o dorim, ci vrea să avem parte de o intimitate durabilă.

În societatea modernă, dragostea este în primul rând o relație sexuală sau un sentiment. Sentimentele sunt neprevăzute, iar sexul fără asumarea responsabilității are de cele mai multe ori ca rezultat o experiență care generează vinovăție și gol sufletesc. În Biblie, dragostea este un mod de a ne comporta. Dragostea este un mod de a reacționa în anumite situații; înseamnă să aștepti cu răbdare.

În cadrul căsătoriei, relația intimă este un mod frumos de manifestare a iubirii. Însă în afara căsătoriei, este o experiență care duce la dezamăgire, rușine și durere sufletească. Dacă ascultăm de Dumnezeu și dacă așteptăm momentul potrivit ca să ne bucurăm de relația intimă specială, vom avea parte de toate lucrurile bune pe care El ni le-a pregătit. Dragostea adevărată și de durată alege să aștepte până la momentul potrivit.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

CONEXIUNISALVATOARE

Mai mult decât o meserie

Referința biblică: 1 Tes. 2:6,9; 2 Tes. 3:8-12; 2 Cor. 11;
1 Tim. 6:10-19; Col. 1:25-29; Tit 2:6-8

Comentariu: *Faptele apostolilor*, capitolele 33 și 34

Text-cheie: 1 Timotei 6:10

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Toți trebuie să ne alegem o profesie. Chiar și faptul că lipsim într-o zi de la școală sau că nu facem planuri pentru viitorul nostru este tot o alegere – alegerea de a te apuca de orice se ivește pe parcurs. Dumnezeu ne-a creat unici. El ne-a dăruit talente, o personalitate și niște aspirații. El a pus cu un anumit scop în organismul nostru nervi și mușchi. Fiecare putem avea o contribuție unică și importantă. Profesia pe care o vom avea ne va ajuta în acest sens și de aceea este foarte important să o alegem bine.

În 2 Tesaloniceni 3:8-12, Pavel ne spune cât de important este să ne câștigăm existența prin muncă și să avem o viață rodnică. Pavel însuși, cel mai mare apostol care a lucrat la extinderea Împărăției lui Dumnezeu, confecționa corturi ca să se întrețină. Este foarte important să ne raportăm corect la muncă. În felul acesta, ne formăm un caracter bun și dăm o mărturie bună.

Există totuși o altă tendință omenească: aceea de a munci mult pentru a câștiga mulți bani. Când banii sunt prima noastră prioritate, pășim pe un teren foarte periculos. Este adevărat că nu putem trăi fără bani în lumea aceasta, dar nu trebuie să credem că banii ne pot mântui. Banii sunt un mijloc, însă când ei devin singura noastră preocupare, suntem în pericol.

Când ne alegem o meserie sau o profesie, nu trebuie să ne gândim numai la bani și la efortul depus. Suntem îndemnați ca, în lucrarea lui Dumnezeu, să nu fim doar consumatori, ci și contribuitori. Să ne rugăm și să-l cerem lui Dumnezeu să ne conducă pe calea pe care El vrea să o urmăm.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege că Dumnezeu are pentru ei o lucrare de făcut. (*Nivelul intelectual*)
- Vor simți importanța contribuției lor la cauza lui Dumnezeu. (*Nivelul emoțional*)
- Vor alege să-L caute pe Dumnezeu și să ceară călăuzirea Sa în deciziile lor. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Lucrători pentru Hristos
- Alegerea profesiei
- Calitatea de a fi demn de încredere
- Administrarea creștină a resurselor vieții – punct de doctrină # 21

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateți răspunsurile date.

- În ce domeniu vă vedeți excelând în viitor?
- Din ce motive credeți că sunteți potriviți pentru această profesie? Aveți vreo îndoială în această privință? Care?
- Credeți că Dumnezeu vrea să alegeți o anumită meserie sau că decizia aceasta trebuie să o luăm singuri?

- Ce factori iei în considerare atunci când alegi o profesie?
- Cât de important este pentru voi salariul? Cât de mult contează părerea altora față de decizia voastră?

Ilustrație

Reformulați:

Albert Einstein este considerat un geniu al științei. El a descoperit Teoria Relativității, sugerând că între spațiu și timp există o legătură și că universul are formă sferică. A fost un gânditor strălucit și numai puțini dintre noi înțeleg foarte bine teoriile lui. Dacă încercăm să le înțelegem, ne ia amețeala și tot ce putem face este să dăm din cap și să spunem: „E un geniu!”

Albert Einstein nu a fost considerat totdeauna un geniu. El s-a născut în Germania în 1879. Părinții lui au avut grijă să-i ofere o educație bună. În 1901, când a obținut licența la Zürich, a vrut să își înceapă cariera ca profesor de matematică. Dar era o problemă: nimeni nu era dispus să-l angajeze. În același an, a primit cetățenia elvețiană și, întrucât nu a putut găsi un alt loc de muncă, s-a angajat ca asistent tehnic la un birou elvețian de eliberare a patentelor.

În acel moment, Einstein era un anonim; însă în timpul liber, el a lucrat cea mai mare parte a remarcabilei lui lucrări. A scris 3 eseuri și le-a trimis revistei *Annalen der Physik*, cu rugămintea de a fi publicate, dacă spațiul permitea. Toate eseurile au fost publicate în același număr al jurnalului și geniul lui Albert Einstein a fost recunoscut imediat.

După aceea, Einstein a predat la cele mai prestigioase universități din lume și a primit multe premii care recunoșteau activitatea sa inovatoare în domeniul relativității.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Einstein a primit de la Dumnezeu un creier extraordinar. El putea să înțeleagă lucruri care pentru alții rămân o taină. Însă în prima parte a carierei, viața lui părea a fi un plictisitor plan B. Un loc de muncă la un birou pentru eliberarea patentelor ar fi fost o corvoadă pentru oricine, însă munca aceasta i-a oferit suficient timp ca să analizeze în detaliu ideile care i se învârtteau în cap. Dumnezeu avea un plan special cu el. Ce indicii v-a lăsat Dumnezeu pentru a vă da seama în ce direcție vrea El să mergeți?

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună.

- Ce reguli din pasajul acesta ne vorbesc despre o bună disciplină a muncii?

- Ce lecții ne oferă cu privire la folosirea banilor?
- Ce ne spun textele acestea despre alegerea profesiei?

Folosiți următoarele pasaje biblice ca suport pentru studiul de săptămâna aceasta: Geneza 39–47; Matei 25:14–30; 18:12–14.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

Potrivit lucrării *Matthew Henry Bible Commentary*, în primul pasaj (2 Tesaloniceni 3:8–12) ni se spune că unii membri ai bisericii din Tesalonic au înțeles greșit prima scrisoare trimisă de Pavel, în care acesta le-a spus că revenirea lui Isus este foarte aproape. Concluzia lor a fost că trebuie să înceteze lucrul și să îl aștepte pe Isus. Dar nu aceasta era ideea transmisă de Pavel. Ca rezultat al atitudinii lor, ceilalți membri se vedeau nevoiți să muncească mai mult, ca să-i întrețină. De fapt, ei nu așteptau revenirea cu evlavie, ci bârfeau și produceau tulburări. Pavel le-a spus răspicat că aceia care nu muncesc nu trebuie nici să mănânce. El i-a sfătuit să nu renunțe la modul obișnuit de trai, ci să muncească mai departe, să câștige bani, să se hrănească și, în același timp, să lucreze pentru Dumnezeu. Viața neprihănită nu este o viață de izolare, ci o viață rodnică, după voia lui Dumnezeu.

Timotei, un convertit al lui Pavel, era evanghelist. El era un fel de „asistent” al apostolilor și se ocupa cu înființarea de biserici. Pavel i-a trimis o scrisoare de încurajare. Al doilea pasaj (1 Timotei 6:10–19) conține un îndemn. Pavel, ca mentor al lui Timotei, îl avertizează cu privire la pericolul iubirii de bani. Timotei era tânăr și, la fel ca noi, era ispitit să aleagă o meserie mai bănoasă. Lucrarea lui pentru biserică nu-i aducea bani. Într-un anumit sens, el făcea voluntariat.

Totodată, avea sarcina de a le vorbi oamenilor foarte bogați. În cultura greacă și în cea evreiască, tinerii nu puteau să li se adreseze celor care le erau superiori ca vârstă sau rang social. Totuși, în comunitatea creștină, nu se mai ținea cont de această distincție. Timotei era tânăr și nu era bogat. El primise autoritatea de a-i învăța pe membrii mai în vârstă și mai bogați decât el despre responsabilitățile lor. Cei bogați erau îndemnați să aibă grijă de săraci și să nu se încreadă în bunurile materiale pe care le aveau. Bogații și săracii trebuiau considerați egali înaintea lui Dumnezeu.

Pavel a stabilit reguli în aceste privințe, dându-le sfaturi cu privire la cum să se întrețină pe termen lung. El îi încuraja să păstreze legătura cu Dumnezeu, dar nu le-a spus că revenirea lui Isus va avea loc imediat. Dimpotrivă, el pregătea biserica pentru lucrare și îi îndemna pe membri să își ducă viața mai departe și să fie tot timpul pregătiți.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

Cereți-le adolescenților să scrie cinci lucruri care îi pot ajuta să se pregătească pentru viitoarea lor profesie. Exemple: obținerea de note bune care să-i ajute să intre la facultate, activitățile de voluntariat în consiliul școlii, un job cu jumătate de normă în domeniul care îi interesează. Analizați fiecare idee și întrebați cum pot să-l includă pe Dumnezeu în aceste planuri. Cum puteți să-L așezați pe Dumnezeu în centrul planurilor voastre în vederea viitoarei cariere?

Recapitulare

Reformulați:

Alegerea unei meserii este o decizie importantă, ca toate celelalte decizii, și trebuie să ținem cont de părerea lui Dumnezeu. El ne-a creat cu un anumit scop și aspirațiile noastre vor ajuta la împlinirea acestui scop. Dumnezeu ne-a încredințat talente și aspirații cu un anumit motiv și, dacă vom ține seama de ele, vom reuși să descoperim mai ușor ce profesie ni se potrivește. Nu am fost creați doar ca să consumăm și să ne remarcăm, ci ca să fim rodnici, să-i ajutăm pe alții și ca să le arătăm oamenilor ce înseamnă să trăiești pentru Dumnezeu. Disciplina muncii este foarte importantă, dar tot la fel de important este să nu ne lăsăm prinși în capcana iubirii de bani. Dumnezeu ne cunoaște nevoile mai bine decât noi și El ne va purta de grijă. Lucrul cel mai important pe care putem să-l facem este să facem voia Sa pentru noi.

Secretele instructorului bine pregătit!

Discuția în grupă

Discuția în grupă pe un anumit subiect poate contribui la întărirea unor convingeri în mintea adolescenților. Când introducem un subiect de discuție, este important să punem o întrebare care să nu fie nici prea vastă, încât adolescenții să nu știe clar la ce se referă, dar nici prea îngustă, încât răspunsul să fie evident. Adolescenții nu vor răspunde la astfel de întrebări. Nu puneți întrebări la care se poate răspunde printr-un simplu „da” sau „nu”. Adolescenții vor face comentarii dacă întrebarea este relevantă pentru ei. Evitați să obțineți răspuns de la un singur membru al grupei. Reformulați comentariul lor ca să îi asigurați că le-ați înțeles punctul de vedere.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

CONEXIUNISALVATOARE

Cum îi vede Dumnezeu pe homosexuali

Referința biblică: Romani, Galateni

Comentariu: *Faptele apostolilor*, capitolele 35 și 36

Text-cheie: Galateni 5:1

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Generația actuală de tineri trăiește într-o lume mai tolerantă în ceea ce privește stilurile alternative de viață. Mass-media înfățișează homosexualitatea ca pe o opțiune acceptabilă – chiar de dorit –, incluzând-o frecvent în spectacole și în filme. Studiul acesta ne oferă ocazia de a discuta un subiect sensibil pentru mulți tineri. Întrucât societatea promovează deloc timid o anumită concepție în această direcție, este deosebit de important ca tinerii noștri să cunoască o altă concepție, bazată pe Cuvântul lui Dumnezeu. Din fericire, Biblia nu tace în această privință. De aceea, începeți discuția cu Biblia deschisă și cu inimile receptive la ceea ce Dumnezeu vrea să știm și să facem. Dacă veți alege să abordați această tematică în timpul studiului, atunci este important să subliniați că biserica și creștinii pot să-i iubească pe homosexuali, dar că nu pot face compromis cu păcatul homosexualității.

Poate veți considera potrivit să îndreptați discuția în altă parte. Studiul de față tratează epistolele Romani și Galateni și aveți la dispoziție un număr considerabil de teme pe care să le abordați, rămânând totodată în cadrul general al studiului. Epistolele către Romani și Galateni conțin câteva învățături remarcabile despre mântuire. Mulți tineri tânjesc după învățături biblice solide despre siguranța și experiența mântuirii. Aceste cărți ale Bibliei vă oferă ocazia de a le împărtăși vestea bună a salvării.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor descoperi libertatea pe care ne-o oferă viața trăită în ascultare de Dumnezeu. (*Nivelul intelectual*)

- Vor simți că Dumnezeu vrea să-i mântuiască pe toți oamenii. (*Nivelul emoțional*)
- Vor fi impulsionați să cultive siguranța vieții trăite în ascultare de Dumnezeu. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Homosexualitatea
- Mântuirea (siguranța)
- Mântuirea (experiența) – doctrina fundamentală # 10

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateți răspunsurile date.

Activitate alternativă:

- Cereți-le adolescenților să enumere emisiunile TV/filmele în care invitații/actorii sunt sau joacă rolul unor homosexuali. Alcătuiți o listă cu aceste emisiuni și apoi discutați pe baza următoarelor întrebări:
- Cum sunt înfățișate aceste personaje?
- Prezintă mass-media în mod realist viața acestor oameni?
- Prezintă mass-media în mod realist modul în care sunt ei tratați de ceilalți?
- Este corect politic să spui că homosexualitatea este păcat? De ce da? De ce nu?

Ilustrație

Reformulați:

Marion se lupta în sufletul ei cu orientarea ei sexuală. Ascultați câteva dintre mărturisirile făcute:

În primul an de colegiu, m-am simțit foarte singură. Nu mi-am făcut niciun prieten, deși mă simțeam oarecum atrasă de bărbați. Nu aveam cui să-i împărtășesc viața mea, cu bune și cu rele. Mă simțeam foarte singură și izolată. [...]

În cele din urmă, am cunoscut o femeie care era lesbiană. [...] Am locuit împreună 8 ani. [...]

Într-o duminică, de Paște, am ieșit să alerg. Am trecut pe lângă o biserică și am simțit îndemnul să intru și să mă rog. Nu mai intrasem într-o biserică de ani de zile, dar m-am bucurat de serviciul divin și am simțit multă pace. [...]

Mă îndepărtam de partenera mea și mă apropiam tot mai mult de Dumnezeu. Îmi doream ca El să preia controlul vieții mele. El nu m-a condamnat, ci mi-a arătat că mă iubește necondiționat. Lui îi păsa de mine, în ciuda faptelor și deciziilor mele. De asemenea, aveam sentimentul puternic că nu trebuie să mai trăiesc așa. Nu aveam nicio urmă de îndoială că trebuie să renunț la homosexualitate. [...]

Am fost lesbiană 9 ani. Au trecut 10 ani de atunci. M-am schimbat și nu mă mai simt atrasă de femei. Faptul că am niște prieteni care mă susțin mi-a fost de mare folos în lupta cu această atracție sexuală și cu sentimentul de vinovăție din cauza trecutului meu.¹

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

În Romani 1:26,27 se vorbește astfel despre acest obicei atât de răspândit în societatea contemporană: „Femeile lor au schimbat relațiile intime naturale cu unele care sunt contrare naturii; tot astfel, și bărbații au părăsit relațiile intime naturale cu femeile și s-au aprins de poftă unii pentru alții, săvârșind lucruri scârboase unii cu alții și primind astfel în ei înșiși răsplata pe care o meritau pentru rătăcirea lor.”

- Cum ne influențează acest text opinia despre homosexualitate? Putem considera că nu este neapărat un stil de viață păcătos, ci doar un stil de viață alternativ?
- Textul spune că ei „au primit în ei înșiși plata cuvenită”. Despre ce fel de plată este vorba aici?
- Ce fel de „plată” putem spune că a primit Marion (din ilustrația de mai sus)?

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a dezbate pasajul împreună.

Citiți Romani 1:28-32. După ce vorbește despre per-

versiunea homosexualității, Pavel descrie mintea coruptă care este plină „de orice fel de nedreptate, de nelegiuire, de lăcomie, de răutate”. Observați păcatele enumerate de Pavel aici. Sunteți surprinși că unele lucruri sunt incluse aici? De ce? Sunt toate la fel de rele? În ochii lui Dumnezeu, criminalul este la fel de vinovat ca și bârfitorul? De ce da? De ce nu? Cum vă explicați versetul 32: deși știu că rezultatul păcatului lor este moartea, ei continuă cu acest comportament păcătos?

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

Studiul acesta dezbate cele două scrisori întocmite de apostolul Pavel în jurul anului 50 d.Hr. Ca să înțelegem mesajul pe care dorea să îl transmită, este util să avem imaginea de ansamblu asupra acestor epistole. Indiferent de învățatura/învățăturile pe care doriți să le abordați în cadrul acestui studiu, este bine să prezentați acest cadru general. Folosiți informațiile de mai jos pentru a vă asigura că ideile pe care le veți transmite în timpul lecției corespund contextului istoric și cultural.

Romani

Privire generală: Ca un avocat abil, Pavel le prezintă credincioșilor din Roma o mărturisire de credință foarte bine organizată. Pavel auzise de biserica din Roma, dar nu o vizitase niciodată. Ea fusese înființată de evreii care veniseră la credință în Ziua Cincizecimii (Faptele 2). Ei au vorbit despre credința lor acolo, și biserica s-a dezvoltat. Deși nu respectă trăsăturile formale ale unei scrisori, Pavel își ia la finalul ei un spațiu considerabil pentru a-i saluta pe credincioșii din Roma. Prin această scrisoare, el dorea să se prezinte romanilor și să le aducă la cunoștință mesajul îndreptățirii prin credință și al Evangheliei, înainte de sosirea lui acolo.

Teme principale:

- Păcatul
- Mântuirea
- Creșterea
- Suveranitatea
- Slujirea

Rezumat

Capitolele 1-11: Pavel le spune ce trebuie să creadă. El le prezintă un argument solid cu privire la starea pierdută a omenirii și la necesitatea intervenției lui Dumnezeu. Mai departe, vorbește despre vestea bună că putem primi mântuirea prin iertarea oferită de jertfa lui Hristos pe Calvar și că putem trăi liberi de încătușarea păcatului.

Capitolele 12-16: Pavel le spune cum să se poarte. Călătoria creștină nu este ceva abstract, o idee lipsită de orice legătură cu viața reală. Ea are implicații practice care au influență asupra deciziilor și comportamentului zilnic. Nu este suficient să cunoști Evanghelia; ea trebuie trăită.

Galateni

Privire generală: Cartea Galateni a fost adresată bisericilor din sudul Galatiei. Este carta libertății creștine. În această scrisoare, Pavel vorbește despre realitatea libertății noastre în Isus – libertate față de lege și față de puterea păcatului. Pavel îi respinge pe învățătorii care pretindeau că neevreii trebuiau să păzească legile evreiești ca să aibă parte de mântuire. Mai mult, el face un apel la creștini să trăiască în conformitate cu credința lor și să găsească libertatea deplină în Hristos.

Teme principale

- Legea
- Credința
- Libertatea
- Duhul Sfânt

Rezumat

Capitolele 1-2: Pavel vorbește despre autenticitatea Evangheliei.

Capitolele 3-4: Pavel subliniază superioritatea Evangheliei.

Capitolele 5-6: Pavel proclamă libertatea oferită de Evanghelie.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

Puteți invita câțiva părinți să-și prezinte opinia despre homosexualitate. Desigur, este important să îi alegeți bine. Este bine să alegeți părinți care manifestă respect față de toți oamenii, indiferent de orientarea lor, și față de opiniile tinerilor. Încurajați-i pe membrii grupei dumneavoastră să pună întrebări și să participe la discuție cu opinii exprimate onest.

Secretele instructorului bine pregătit!

Subiectele sensibile

Dacă alegeți ca temă de dezbatere homosexualitatea, folosiți următoarele sugestii adaptate după recomandările Biroului pentru Formare Educațională de la Universitatea Berkeley:

1. Creați o atmosferă care să stimuleze discuțiile și care să-i încurajeze pe adolescenți să participe.
2. Acceptați diversitatea de opinii ale membrilor grupei și faptul că fiecare poate proveni dintr-un alt mediu.
3. Fiți pregătiți pentru orice. Chiar dacă nu credeți că veți genera reacții negative la o anumită problemă supusă atenției lor, gândiți-vă dinainte ce veți face în această situație. Cunoașteți-vă propria persoană și învățați să vă stăpâniți emoțiile. Evitați atacul la persoană.
4. Concentrați-vă asupra subiectului, nu asupra vreunui membru al grupei.
5. Luați-le partea tuturor membrilor grupei în timpul unui potențial conflict. Urmăriți înțelegerea temei și comunicarea, nu numai exprimarea opiniilor.
6. Încurajați o atmosferă propice dezbaterilor și dialogului, în care membrii să-și poată exprima dezacordul.
7. Dacă vreun membru are o reacție emoțională sau o criză de furie din cauza unui subiect sensibil, admiteți acest lucru și întrebați-l dacă vrea să rămână sau să iasă puțin din sală.²

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

• **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

• **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

• **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

CONEXIUNISALVATOARE

Asta e varianta mea și rămân la ea

Referința biblică: Faptele 20:4 – 23:35

Comentariu: *Faptele apostolilor* capitolele 37 și 38.

Text-cheie: Faptele 22:13-16

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Se apropiau ultimele zile din viața lui Pavel. Conducătorii religioși din Ierusalim căutau să-l aresteze, însă el voia cu ardoare să le arate credincioșilor ce făcea Dumnezeu pentru Evanghelie. De asemenea, dorea să le înmâneze darurile generoase oferite de credincioșii neevrei. Studiul acesta este despre ultima vizită a lui Pavel la Ierusalim, unde s-a predat de bunăvoie autorităților. Evenimentul acesta a fost prezis de profetul Agab: „El a luat brâul lui Pavel și și-a legat picioarele și mâinile, zicând: 'Așa vorbește Duhul Sfânt: «În felul acesta îl vor lega iudeii în Ierusalim pe omul căruia îi aparține brâul acesta și-l vor trăda în mâinile neamurilor»” (Faptele 21:11). Vestea sosirii lui s-a răspândit în toată cetatea și autoritățile au venit să-l aresteze. Atunci, Pavel a cerut permisiunea să vorbească mulțimii și a povestit experiența convertirii sale.

Lecția pentru tinerii de astăzi este oferită de Pavel, care își povestește experiența convertirii. Una dintre marile greșeli ale conducătorilor religioși din vremea aceea, și probabil a multor oameni din zilele noastre, este faptul că ei nu puteau accepta să-și schimbe religia. Ellen White nota următoarele: „Bărbații aceștia pierduseră din vedere faptul că Dumnezeu este Învățătorul poporului Său, că fiecare lucrător al cauzei Sale trebuie să dobândească o experiență personală în urmarea Conducătorului divin” (*Faptele apostolilor*, pag. 401). Să-i îndemnăm pe tineri ca săptămâna aceasta să aibă acea întâlnire personală cu Dumnezeu, pentru ca ea să influențeze toată lumea, la fel ca experiența lui Pavel.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Își vor aprofunda înțelegerea cu privire la importanța experienței personale. (*Nivelul intelectual*)

- Vor simți că au responsabilitatea de a da mărturie. (*Nivelul emoțional*)
- Vor alege să-L cunoască pe Dumnezeu printr-o predare autentică și vor dori să le povestească oamenilor experiența lor. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Adversitățile
- Caracterul
- Conflictele

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateti răspunsurile date.

Activitatea de la secțiunea *Ce părere ai?* le cere să aleagă între mai multe variante. Puteți să le cereți să dea exemple în dreptul fiecărui tip de experiență a schimbării. Puteți să-i întrebați ce au pus pe primul loc. Sau puteți să citiți fiecare exemplu și să-i întrebați: „Câți ați pus această variantă pe primul loc?” Cereți-le să își susțină alegerea, provocându-i astfel la discuție. Scopul principal este să-i determinăm să vorbească despre schimbarea pe care și-o doresc în viață.

Ilustrație

Reformulați:

Se povestește că John Currier, care în 1949 a fost condamnat la închisoare pe viață pentru omor, a beneficiat de comutarea pedepsei după câțiva ani și a fost eliberat

con condiționat, fiind obligat să lucreze la o fermă din Tennessee. După 20 de ani, perioada de ispășire a pedepsei s-a încheiat și John Currier era liber, din punct de vedere legal. Însă John nu a primit niciodată o scrisoare și nimeni nu l-a anunțat de acest lucru. El și-a continuat munca la fermă fără să speră că va fi eliberat vreodată. A trudit zi de zi, chiar și după ce stăpânul fermei s-a stins din viață.

Au mai trecut încă 10 ani până când ofițerul a descoperit greșeala și a pornit imediat ca să-l anunțe că era liber. Când l-a găsit, i-a spus că își ispășise pedeapsa și și-a cerut iertare că nu l-a anunțat de eliberarea lui la timpul potrivit.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Cum v-ați simți dacă ați fi în locul lui John Currier? Cum v-ați simți dacă cineva ar neglija sau ar evita să vă spună că sunteți liberi și dacă ați rămâne toată viața un deținut? Pavel considera că răspândirea mesajului lui Hristos era atât de importantă încât nimic nu-l putea împiedica să le vorbească oamenilor despre vestea bună că erau liberi.

John Currier este simbolul oamenilor care s-ar bucura să afle că sunt mântuiți, dacă cineva ar fi dispus să le dea această veste pe înțelesul lor. Pavel a avut la dispoziție o ocazie unică să deschidă gura și să îi ajute pe oameni să-L înțeleagă și să-L primească pe Hristos. Ce să-l spună acelei mulțimi ostile? Ce cuvinte să rostească pentru a ajunge la evreii încăpățânați, care voiau să pună piedici mișcării creștine?

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună.

- Citiți versetele care preced cuvântarea lui Pavel. Care este partea cea mai convingătoare a mărturiei lui? De ce?
- Subliniați cuvintele sau expresiile care sunt esențiale pentru înțelegerea mesajului din acest pasaj.
- Încercuți numele de persoane amintite în acest pasaj și vedeți dacă puteți să vă identificați cu ele.
- De ce a tăcut mulțimea atunci când Pavel a început să le vorbească în ebraică?
- Odată primită permisiunea de a vorbi, Pavel a ales să-și povestească experiența convertirii, în loc să încerce să atace prejudecățile oamenilor față de el. De ce?
- Despre Anania, el spune că era un „bărbat temător de Dumnezeu, după Lege”. Gamaliel și Anania erau doi evrei credincioși. Ce părere și-au făcut oamenii despre Pavel atunci când au auzit aceste două nume?

- Ce alte personaje din Biblie le-au povestit altora ce a făcut Dumnezeu în viața lor? Care a fost reacția oamenilor față de ei?
- În ce măsură i-a influențat pe oameni cuvântarea lui Pavel?
- Care este mesajul principal al pasajului?

Întrebări suplimentare:

- Ce impact a avut asupra mulțumii experiența transformării lui Pavel? Gândiți-vă la dinamica grupurilor și la faptul că un om, când este singur, gândește altfel decât atunci când se află într-o mulțime de oameni. Pavel a fost arestat. În ce măsură a reușit el să sădească sămânța Evangheliei în inima ascultătorilor lui din Ierusalim?
- Cu ce categorie de oameni din zilele noastre am putea asemăna mulțimea ostilă din Ierusalim? Au prietenii tăi, vecinii tăi și colegii tăi de școală prejudecați față de mesajul lui Hristos?

Folosiți următoarele pasaje biblice ca suport pentru studiul de săptămâna aceasta: Faptele 9; Faptele 1; Ioan 4; Apocalipsa 12:14; 1 Ioan 1:1-4.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

Studiul de săptămâna aceasta vizează un pasaj format din două capitole și jumătate, pasaj care redă evenimente tumultuoase. Pavel ia hotărârea să ducă darul la Ierusalim, iar conducătorilor de acolo să le ducă și vești bune din lucrare. În Faptele 20:7-12 sunt prezentate întâlnirea de rugăciune și părtășie de peste noapte – în timpul căreia un băiat cade de la fereastră și este readus la viață – și despărțirea dureroasă care a urmat (20:17-38). În capitolul 21, Pavel este tot mai hotărât să meargă la Ierusalim, însă este avertizat de profetul Agab, prin metoda obișnuită a profeților de a folosi mijloace vizuale pentru a înfățișa o situație (Faptele 21:7-14). Barclay notează că „atunci când cuvintele nu erau adecvate, ei dramatizau mesajul”. (*The Daily Study Bible*, pag. 154) (Alte exemple: Isaia 20:3.4; Ieremia 13:1-11; Ezechiel 4; 1 Împărați 11:29-31) În ciuda pericolului de care îl avertizează bisericile prin care trece, Pavel merge înainte la Ierusalim, știind că acolo îl așteaptă o moarte sigură.

De ce doreau conducătorii din Ierusalim ca Pavel să moară? Dorința insistentă a lui Pavel ca neevreii să fie primiți în părtășia bisericii i-a zdruncinat pe creștinii iudei. Le era deja suficient de greu să admită că L-au răstignit pe Mesia, iar gândul că trebuiau să-și împartă moștenirea cu neevreii era prea mult.

De ce l-au arestat pe Pavel?

Pentru Pavel, între iudei și greci (neevrei) nu mai existau deosebiri. Singura deosebire era dată de credința sau necredința oamenilor în Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. În 1 Corinteni 12:13, Pavel spune: „Noi toți am fost botezați

într-un singur Duh, într-un singur trup”, iar bisericii din Galatia, îi transmite: „Nu este nici iudeu, nici grec, nici sclav, nici om liber, nici bărbat, nici femeie, pentru că voi toți sunteți una în Hristos Isus” (Galateni 3:28). Când Pavel a ajuns în Ierusalim, iudeii din Asia au declarat că l-au văzut aducându-l pe Trofim (un păgân necircumcis) în Templu, unde neevreilor le era interzis să intre sub amenințarea pedepsei cu moartea. Oamenii s-au strâns și l-au bătut pe Pavel până când au venit autoritățile și l-au scos din mâinile lor. Cei care doreau ca Pavel să fie arestat au găsit și motivul – cel care reflectă problema principală a bisericii din Noul Testament: legătura cu biserica a credincioșilor neevrei.

Arestarea lui Pavel este la fel de dubioasă ca și arestarea lui Hristos, care avusese loc în urmă cu numai câțiva ani. Să nu uităm că, deși Pavel a lucrat neobosit pentru cei care nu erau evrei, gândul lui fusese tot timpul la evrei, pe care dorea să-i ajute să înțeleagă. Singura lui țintă era ca iudeii să renunțe la prejudecățile lor și să accepte Împărăția lui Hristos.

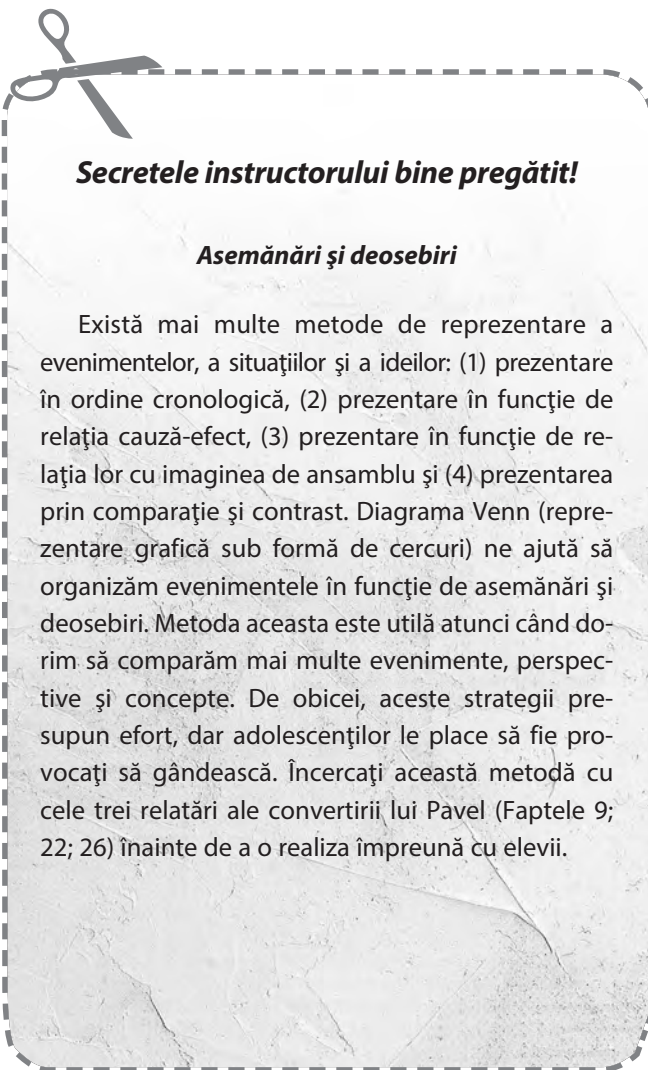
III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

Formați trei grupe și cereți-le să citească una dintre cele trei relatări ale convertirii lui Pavel (Fapte 9; 22; 26). Întrebați: „Care sunt evenimentele principale ale relatării?”

Reuniți grupele și desenați trei cercuri suprapuse pe o coală mare de hârtie sau pe tablă.

Secretele instructorului bine pregătit!

Asemănări și deosebiri

Există mai multe metode de reprezentare a evenimentelor, a situațiilor și a ideilor: (1) prezentare în ordine cronologică, (2) prezentare în funcție de relația cauză-efect, (3) prezentare în funcție de relația lor cu imaginea de ansamblu și (4) prezentarea prin comparație și contrast. Diagrama Venn (reprezentare grafică sub formă de cercuri) ne ajută să organizăm evenimentele în funcție de asemănări și deosebiri. Metoda aceasta este utilă atunci când dorim să comparăm mai multe evenimente, perspective și concepte. De obicei, aceste strategii presupun efort, dar adolescenților le place să fie provocați să gândească. Încercați această metodă cu cele trei relatări ale convertirii lui Pavel (Fapte 9; 22; 26) înainte de a o realiza împreună cu elevii.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

CONEXIUNISALVATOARE

Drept într-un proces nedrept

Referința biblică: Faptele 25:1-12

Comentariu: *Faptele apostolilor*, capitolele 39, 40, 41, 42

Text-cheie: Matei 5:11

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Studiul de săptămâna aceasta înfățișează unul dintre procesele la care a fost supus apostolul Pavel în ultimii doi ani de viață. Pavel știa că venirea sa la Ierusalim era primejdioasă, dar nu știa că Dumnezeu avea în plan ca el să meargă la Roma, de unde putea să scrie și să-i încurajeze pe credincioși (dar și pe cetățenii și pe conducătorii Romei) să-L urmeze pe Hristos. De altfel, Pavel ar fi fost dispus să moară în Ierusalim, dacă lucrul acesta ar fi dus la convertirea multor oameni. În studiul de față îl vedem pe Pavel stând înaintea lui Felix, a lui Festus și a lui Agripa. Conducătorii iudei îi aduc acuzații false, iar când își dau seama că își pierd influența și nu reușesc să-i convingă pe judecători, pun la cale un plan pentru asasinarea lui. Când apare înaintea lui Festus, Pavel apelează la autoritatea Cezarului și, în felul acesta, scapă de tirania iudeilor, trecând în sistemul judiciar roman. În timpul călătoriei pe mare și pe uscat, au loc multe evenimente în care mâna lui Dumnezeu intervine, ocrotindu-l pe slujitorul Său, demonstrând adevărul că Dumnezeu are un plan și că nimeni, nici măcar împărații, nu îl poate zădărnici.

Pe lângă acestea, studiul abordează și tema integrității personale și a caracterului. Tinerii sunt îndemnați să se pregătească astăzi pentru posibilele încercări viitoare, printr-o viață de devotament față de Hristos. Pe măsură ce caracterul lor va fi modelat de umblarea credincioasă împreună cu Dumnezeu, ei vor reuși să stea de partea adevărului la fel ca Pavel, cu o convingere și o liniște care depășesc orice putere omenească.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege modul în care este dezvăluit caracterul în timpul încercărilor. *(Nivelul intelectual)*

- Vor solidariza cu oamenii care iau poziție de partea lui Dumnezeu. *(Nivelul emoțional)*
- Vor lua hotărârea de a-și manifesta astăzi credința, pentru a putea sta de partea adevărului mâine. *(Nivelul practic)*

III. STUDIU APROFUNDAT

- Dreptate
- Integritate
- Persecuție

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateti răspunsurile date.

Activitățile de tip „sau/sau” le cer participanților să aleagă o singură opțiune și să aducă argumente plauzibile în favoarea ei. Cel mai adesea, ambele puncte de vedere sunt foarte apropiate de adevăr, însă argumentarea unuia dintre ele ne ajută să analizăm în profunzime problemele pe care le ridică. În studiul acesta, li se cere adolescenților să aleagă ce este mai grav: pedeapsa nedreaptă sau imaginabila îndurare. Unora s-ar putea să le vină greu să accepte ideea că, în cazul criminalilor, chiar dacă scapă de judecata oamenilor, ei nu vor scăpa de judecata lui Dumnezeu. Totuși, nu este greu să argumentăm că Dumnezeu cunoaște cazul oamenilor nevinovați care suferă pe nedrept și le va răsplăti credința, dar le va cere socoteală celor care le-au făcut rău. S-ar putea ca unii să spună: „Cu

toții am păcătuit și merităm moartea.” Suntem de acord cu această idee, dar nu suntem mulțumiți de dreptatea făcută numai pe baza înțelepciunii omenești.

Ilustrație

Reformulați:

„Există două mari însușiri care sunt întipărite adânc în ființa noastră: nevoia de dreptate și dorința după milă. Ne place dreptatea atunci când o primește cineva care o merită și ne place mila atunci când avem nevoie și beneficiem noi de ea.

Spre exemplu, să ne gândim la câțiva infractori care sunt astăzi în stare de libertate: Gregory Wallis a ispășit 17 ani din totalul de 50 de ani de închisoare; Michael Anthony Williams a ispășit 23 de ani din pedeapsa cu închisoarea pe viață; iar Alejandro Fernandez a ispășit 10 ani din pedeapsa cu închisoarea pe viață.

Cum vă simțiți când știți că oamenii aceștia au fost condamnați pentru crime violente și au ispășit mai puțin de jumătate din pedeapsă?

În momentul de față umblă liberi pe străzi și este bine că sunt liberi. Ei au fost eliberați nu prematur, ci cu mult mai târziu decât ar fi trebuit, pentru că au fost condamnați pe baza stabilirii greșite a identității sau pe baza unei mărturii mincinoase. Abia după apariția noii tehnologii de identificare pe baza testului ADN și după eforturile serioase ale unei organizații numite *The Innocence Project*, au fost achitați. Recent, au fost eliberate peste 200 de persoane care au fost judecate, condamnate și ținute în închisoare pe nedrept.

Cum vă simțiți când vinovații trăiesc în libertate și când nevinovații primesc pedeapsa? Numai câteva sentimente sunt mai puternice decât simțul dreptății. Cum vă simțiți când nu primiți ceea ce meritați: fie că este vorba de un lucru bun sau un lucru rău? Cum vă simțiți când voi sau altcineva este tratat cu milă atunci când nu ar trebui?” (Preluare din *Twenty Questions God Wants to Ask You*, de Troy Fitzgerald)

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Cu toții tânjim după milă atunci când ne aflăm într-o situație dificilă și susținem cu tărie să se facă dreptate atunci când oamenii răi trebuie să primească o pedeapsă. În studiul de săptămâna aceasta, Pavel este acuzat pe nedrept și tratat incorect de niște oameni care pretind a fi conducătorii poporului lui Dumnezeu. Comportamentul lor josnic și egoist le-a dat în vileag adevăratul caracter și, totodată, a arătat ce fel de om era Pavel. Citiți relatarea despre judecata lui Pavel și răspundeți la întrebările care ne ajută să înțelegem studiul.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună.

- Cum am putea descrie atitudinea și comportamentul preoților și conducătorilor iudeilor din acest pasaj?
- Cum puteau conducătorii iudeilor să justifice complotul de ucidere a lui Pavel înainte ca acesta să fie supus judecății?
- Ce părere aveți despre încrederea lui Pavel că Dumnezeu conducea evenimentele descrise în acest pasaj?
- Ce lecții de viață putem desprinde din această relație?

Întrebări suplimentare

- Ce alte relatări din Scriptură prezintă oameni care fac o faptă rea convinși fiind că fac un lucru bun? Ce asemănări există între aceste relatări și cea pe care o studiem astăzi?
- Cum l-ați descrie pe Festus? Citiți capitolul 40 din cartea *Faptele apostolilor*, unde veți găsi un comentariu referitor la discuția dintre conducătorii iudei, Pavel și Festus.
- Care este expresia sau versetul-cheie al acestui pasaj? De ce?
- Pavel a preferat să fie judecat de un necredincios decât de Sinedriu. Ce ne spune aceasta despre integritatea conducătorilor iudei? De ce a avut Pavel mai multă încredere într-un judecător păgân?
- Ce calități ale lui Pavel au ieșit la iveală atunci când a fost tratat atât de nedrept? Dacă este adevărat că încercările scot în evidență adevăratul nostru caracter, atunci cum era Pavel în realitate?
- Când a cerut să fie judecat de Cezar, întrucât era cetățean roman, Pavel a ales calea care îl ducea la Roma. De unde știa el că a făcut ceea ce era bine?
- Ce atitudine ar trebui să avem față de autoritățile omenești cărora li s-a încredințat responsabilitatea dificilă de a face dreptate? De unde putem ști când să ne supunem autorităților și când să luăm poziție și să apelăm la o autoritate superioară?
- Ați observat până acum că încercările ne scot în evidență adevăratul caracter? În ce situații?

Folosiți următoarele pasaje biblice ca suport pentru studiul de săptămâna aceasta: Psalmi 26,1-3; Proverbe 11,3-5; 21,3; Fapte 24,1-9.22-27; 26.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

Studiul de față prezintă o singură scenă de judecată, dar tratează capitolele 24 la 28 din *Faptele apostolilor*. În centrul studiului se află caracterul lui Pavel în mijlocul

încercărilor și cererea lui de a fi judecat de Cezar, întrucât era cetățean roman. Numele celorlalte personaje amintite în pasaj sunt mai puțin cunoscute și, de aceea, este utilă o scurtă prezentare a lor.

Conducătorii preoților – leviții, succesori ai lui Aaron care îi slujeau lui Dumnezeu în Templu, erau conducătorii importanți ai lui Israel și reprezentau puterea politică în Sinedriu, consiliul conducător al iudeilor.

Anania – marele-preot al iudeilor care era corupt și care încerca să-l acuze pe Pavel de rebeliune. El a fost judecat la Roma pentru tratament incorect și violent față de samariteni, dar a fost achitat datorită relației lui cu Agripa. Anania a fost în cele din urmă ucis de iudei la izbucnirea războiului iudaic în jurul anului 67 d.Hr.

Tertul – Un purtător de cuvânt profesionist, angajat de conducătorii iudei pentru a-l acuza pe Pavel. El a încercat să-l măgulească pe Felix (Faptele 24:1-4). Însă cuvintele lui erau mincinoase, întrucât Felix era un om rău și toți știau lucrul acesta.

Felix – procurator roman (la fel ca Pilat) al Iudeii. Felix era un om teribil de imoral și un conducător rău. El a avut 3 soții și se credea că poate face orice vrea fiindcă avea mare influență asupra autorităților. În timpul conducerii lui, zeloții (sicari) s-au înmulțit, întrucât oamenii nu puteau găsi dreptate nicăieri.

Festus – i-a urmat lui Felix în poziția de procurator al Iudeii. Pavel a rămas în închisoare în tot timpul cât a condus Felix, până la venirea la putere a lui Festus. Acesta avea un simț al corectitudinii și al moralei. El nu le-a permis iudeilor să îl asasineze pe Pavel și l-a trimis să fie judecat de Cezar, la cererea lui Pavel.

Împăratul Agripa II – Tatăl lui a fost Agripa I, care i-a persecutat pe creștinii din Ierusalim, iar bunicul lui a fost Irod cel Mare. Agripa II a dorit să-l vadă pe Pavel înainte ca să fie trimis la Roma.

Secretele instructorului bine pregătit!

Atenția dă roade

Este bine cunoscut faptul că elevii sunt stimulați să învețe atunci când consideră că atmosfera clasei este călduroasă și deschisă. Activitatea introductivă a acestui studiu îi încurajează pe copii să aleagă o variantă din două și să aducă argumente. Sunt stimulate discuțiile, iar atunci când membrii grupei vorbesc, toți învață. Nu uitați că în mintea membrilor grupei se petrec multe lucruri în timp ce-i ascultă pe colegii lor vorbind. Ei observă comportamentul instructorului și reacția lui față de dialogul lor. Străduiți-vă să transmiteți prin limbajul trupului (priviți-i direct în ochi, adoptați postura potrivită etc.) că sunteți cu adevărat interesat de discuție. Atunci, ei vor avea încredere să vorbească, știind că părerea lor este apreciată.

Evreii și-au călcat în picioare jurămintele și legile și au încercat să-l bată și să-l condamne pe Pavel în lipsa martorilor, ba chiar să-l asasineze, din cauză că mesajul lui despre Hristos le pune în pericol poziția de conducători. Acuzarea unei persoane în lipsa martorilor era o violare a legilor evreiești. Era o încălcare a legii să ataci o persoană sau să-i faci rău atâta timp cât nu i-a fost dovedită

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

vinovăția. Era o sfidare vădită a spiritului legii evreiești să ucizi o persoană care a fost dovedită nevinovată. De fapt, legea evreiască avea menirea de a-i proteja pe oamenii nevinovați, chiar dacă vinovații rămâneau în libertate. Oamenii aveau convingerea că Dumnezeu va judeca și va rosti pedeapsa în dreptul vinovaților, atunci când dreptatea omenească nu putea acționa.

De asemenea, este important de notat că Pavel a rămas în închisoarea din Cezareea mai bine de doi ani, până când Festus a preluat poziția de la Felix (57-60 d.Hr.). Călătoria până la Roma a avut loc în anul 60 d.Hr., iar Pavel a stat în închisoarea din Roma încă doi ani, până la execuție.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

Alegeți trei personaje biblice (sau trei persoane din biserica dumneavoastră) care au un comportament impecabil. Aduceți-le o acuzație falsă. Întrebați: „Ce acuzație ridicolă am putea să le aducem acestor oameni?” (De exemplu, putem să o acuzăm pe Estera că nu își iubea poporul și că nu a dat dovadă de curaj; putem să-l acuzăm pe Iosif de necredincioșie în situațiile dure prin care a trecut; despre Petru am putea să declarăm că a fost prea tăcut și că ar fi trebuit să vorbească în public mai des.) Formați perechi și cereți-le să-și aducă unii altora niște acuzații (păstrați decența!) despre care toată lumea știe că sunt neadevărate, întrucât viața lor demonstrează exact con-

trariul. Scopul acestei activități este să demonstrați că viața și caracterul unei persoane acuzate pe nedrept vorbesc de la sine în favoarea ei, la fel cum s-a întâmplat cu Pavel.

Recapitulare

Reformulați:

Cu cât privim mai îndelung la viața lui Pavel, cu atât îl admirăm mai mult pentru devotamentul și înțelepciunea lui. Părea că a rămas singur în apărarea Evangheliei și a vieții lui. Însă a rămas și drept înaintea autorităților care nu au precupețit niciun efort de a-l declara vinovat și de a-l da la moarte. Acuzatorii lui mințeau, dar erau puternici. Atunci când oamenii puternici sunt hotărâți să își îndeplinească dorințele rele, Dumnezeu este totuși la cârma evenimentelor și planul Lui se va împlini. Relatarea aceasta ne îndeamnă să-l rămânem loiali lui Hristos și să-L lăsăm pe Dumnezeu să fie judecătorul nostru. Noi ne supunem autorităților pământești, însă oamenii sunt deseori egoiști și greșiți și nu ascultă întotdeauna de îndemnul Duhului lui Dumnezeu. Numai prin încrederea neîncetată în harul lui Dumnezeu și în promisiunea Sa că va fi cu noi în încercare, vom ajunge biruitori. De aceea este atât de important să menținem o relație vie cu Domnul Hristos astăzi. Oamenii credincioși pe timp de pace sunt biruitori în timp de persecuție și chiar în moarte. Pavel a fost gata să își rămână credincios lui Dumnezeu indiferent de consecințe. Voi sunteți gata?

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta, li se recomandă capitolele 39, 40, 41 și 42 din *Faptele apostolilor*.

CONEXIUNISALVATOARE

În pielea altuia

Referința biblică: Filimon

Comentariu: *Faptele apostolilor*, capitolul 43

Text-cheie: Filimon 8

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Viața creștină nu este ușoară. Oricum, în general, viața este grea. Cu toate acestea, putem să fim liniștiți la gândul că Dumnezeu nu ne-a făcut să trăim singuri. El ne-a creat să fim sociabili, iar compasiunea este un element-cheie care ne ajută să depășim problemele. Compasiune înseamnă să ne purtăm poverile unii altora. În Coloseni 3:12, Pavel scrie: „Așadar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare [KJV – „compasiune”], cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu răbdare.”

A avea compasiune înseamnă a manifesta înțelegere față de suferințele altora și a simți îndemnul adânc de a-i ajuta. Ca urmași ai lui Hristos, noi trebuie să exemplificăm mila și compasiunea, chiar și atunci când cei îndurerați suntem noi înșine. Aceasta nu înseamnă că lăsăm ca nedreptatea să triumfe. Dimpotrivă, atunci când cineva regretă sincer o faptă, noi trebuie să găsim puterea de a ierta și, dacă este posibil, să refacem relația.

Ellen White scrie: „Apostolul i-a reamintit lui Filimon că fiecare gând bun și fiecare trăsătură de caracter pe care o avea se datora harului lui Hristos; numai aceasta îl făcea să se deosebească de cel stricat și păcătos. Același har poate face dintr-un criminal decăzut un copil al lui Dumnezeu și un folositor lucrător al Evangheliei.” (*Faptele apostolilor*, pag. 458)

Scopul acestui studiu este să-i determine pe adolescenți să se gândească la semnificația compasiunii; la modul în care ea se manifestă; la modul în care poate fi aplicată; la motivul pentru care este un element esențial al vieții creștine.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege semnificația biblică a compasiunii și aplicarea ei în viața zilnică. (*Nivelul intelectual*)
- Se vor simți îndemnați să manifeste compasiune. (*Nivelul emoțional*)
- Vor manifesta compasiune, ascultând de îndemnul Duhului Sfânt. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Iertarea
- Pocăința
- Harul și îndurarea

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateti răspunsurile date.

Ilustrație

Reformulați:

În filmul *Patch Adams*, personajul Patch Adams este un medic rezident care vrea să facă lucrurile altfel. La un moment dat, el spune: „Tratezi boala, tu câștigi, tu pierzi. Tratează persoana și îți garantez că vei câștiga.” Aceasta este filozofia pe care vrea să o aplice în cariera lui de medic. El încearcă să îi ajute pe pacienți să se simtă mai bine și din punct de vedere emoțional, nu numai din punct de vedere fizic.

Într-o scenă memorabilă, Patch și alți doi colegi rezidenți se furișează într-o noapte într-o secție a spitalului și îi împlinesc o dorință unui bolnav în fază terminală: visul lui dintotdeauna era să meargă la vânătoare. Înarmați cu baioane și cu pistoale de jucărie, Patch și prietenii lui improvizază o situație de vânătoare pentru acest pacient. Deși nu se vindecă, pacientul se simte mai bine, știind că cineva l-a ascultat cu adevărat și că nu a uitat de dorința lui de a merge în safari.

Patch le-a arătat pacienților că le pasă de ei și a încercat să îi ajute. El este un bun exemplu de compasiune. Isus a dus o viață asemănătoare. Biblia consemnează multe întâmplări în care El a dat dovadă de milă și i-a ajutat pe oameni.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Cereți câteva exemple de întâmplări biblice în care Isus manifestă compasiune și îi ajută pe oameni. Apoi prezentați-le următoarele relatări biblice în propriile cuvinte:

- Matei 14:14 (Isus îi vindecă pe bolnavi.)
- Ioan 4:4-26 (Isus stă de vorbă cu samariteanca lângă fântână.)
- Luca 5:17-26 (Isus îl vindecă pe slăbănog.)
- Marcu 10:46-52 (Isus îl vindecă pe orbul Bartimeu.)
- Matei 9:18-26 (Isus învie o fetiță moartă și vindecă o bolnavă.)

Este ușor să spunem că Isus a putut face toate aceste lucruri pentru că este Dumnezeu. Dar și noi putem manifesta compasiune și îi putem ajuta pe ceilalți după puterile noastre.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a dezbate pasajul împreună.

- Încercuiți numele personajelor principale.
- Subliniați părțile esențiale ale relatării care ajută la înțelegerea pasajului.
- Ce aspecte noi ați descoperit?
- Pavel s-a oferit să-i plătească lui Filimon datoria lui Onisim, dacă în felul acesta îi era mai ușor să îl primească înapoi în casa lui. Ce ne spune gestul lui despre compasiune?
- Ce lucru nou ați aflat despre Dumnezeu din povestea lui Onisim? Explică.
- Încadrați într-un dreptunghi sentimentele, faptele și trăsăturile personale ale personajelor din acest pasaj.
- Ce lecție desprinsă din această relatare puteți aplica în viața voastră?
- Desenează o steluță în dreptul cuvintelor sau expresiilor care exprimă emoții.

Folosiți pasajele următoare care sunt înrudite cu tema studiului de astăzi:

- Citiți Coloseni 3:12 și comparați versetul cu ajutorul oferit de Pavel lui Onisim. De ce s-a oferit el să-l ajute atât de mult?
- Citiți Efeseni 4:32. Puneți-vă în locul lui Filimon. Cum v-ați purta cu acest angajat îndărătnic după citirea scrisorii lui Pavel?
- Citiți Filipeni 2:1-4. Cum se comportă urmașul lui Hristos?

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

1. Cunoașterea contextului istoric

Potrivit *Comentariului biblic adventist*, în vremea lui Pavel sclavia era considerată un lucru normal. Sclavii erau considerați membri ai familiei stăpânului. Numărul sclavilor ajunsese atât de mare încât raportul dintre oamenii liberi și sclavi era de trei la unu. În vremea aceea, în Roma, sclavul nu avea niciun drept, iar stăpânii aveau putere de viață și de moarte asupra lui. Aceasta nu înseamnă că sclavul ducea neapărat o viață de chin. De fapt, se știe că unii sclavi erau profesori, doctori și administratori ai averii stăpânilor.

2. Manifestarea compasiunii lui Hristos

Ellen White comentează astfel scrisoarea lui Pavel către Filimon: „Pavel a propus, de bunăvoie, să plătească el datoria lui Onisim, pentru ca cel vinovat să fie scutit de rușinea pedepsirii și să se poată bucura iarăși de privilegiile pe care le pierduse. «Dacă mă socotești dar ca prieten al tău», îi scrie el lui Filimon, «primește-l ca pe mine însumi. Și, dacă ți-a adus vreo vătămare sau îți este dator cu ceva, pune aceasta în socoteala mea. Eu, Pavel, «voi plăti» – scriu cu mâna mea.» Ce ilustrare potrivită a iubirii lui Hristos față de păcătosul pocăit! Slujitorul care își jefuise stăpânul nu avea cu ce să despăgubească. Păcătosul care îl jefuise pe Dumnezeu de ani de slujire nu avea cu ce să-și achite datoria. Isus s-a așezat între păcătos și Dumnezeu, spunând: «Eu voi plăti datoria. Păcătosul să fie cruțat. Voi suferi Eu în locul lui.»” (*Faptele apostolilor*, ediția 2006, pag. 338)

3. Cuvintele pline de compasiune ale lui Pavel pentru Filimon

Pavel ar fi putut să facă uz de poziția sa de prezbiter și apostol și să-i ceară lui Filimon să-l primească înapoi pe Onisim (versetele 8, 9), însă el știa că un asemenea gest ar fi venit în contradicție cu răspunsul plin de compasiune pe care încerca să-l obțină de la Filimon. Cum ar fi putut Filimon să ia decizia de a se purta cu dragoste dacă se simțea obligat? Compasiunea nu poate fi obținută cu sila. Pavel l-a apărat pe Onisim cu bunătate, dar în același timp, i-a arătat bunătate și lui Filimon și i-a cerut ca, la rândul lui, să se poarte cu Onisim la fel.

Prin ce căi și mijloace putem să manifestăm compasiunea lui Hristos?

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

Cereți-le membrilor grupei să alcătuiască o listă cu 10 metode de manifestare a compasiunii. La sfârșit, cereți-le să citească personal lista alcătuită. După ce și-a prezentat fiecare ideile, rugați-i să voteze cele mai bune 10 idei din toate cele prezentate. Apoi alcătuiți o listă comună, redactați-o și multiplicați-o ca să o poată citi oricând. Încurajați-i să aplice aceste idei, iar Sabatul următor discutați experiențele lor.

Recapitulare

Prezentați următoarea povestire din cartea The Sower's Seeds, de Brian Cavanaugh:

Într-o veche poveste chinezească, se spune că a fost odată o femeie căreia i-a murit unicul fiu. Îndurerată, ea s-a dus la un om sfânt și i-a zis:

– Ce rugăciuni și ce descânțece știți să faceți, ca să-l aduceți pe fiul meu din nou la viață?

În loc să o alunge sau să stea de vorbă cu ea, el i-a zis:

– Adu-mi o sămânță de muștar dintr-o casă care nu a cunoscut niciodată suferința. Voi avea nevoie de ea ca să-ți alung durerea.

Femeia a pornit imediat în căutarea seminței magice de muștar.

A ajuns mai întâi în fața unui conac frumos, a bătut la ușă și a zis:

– Caut o casă care nu a cunoscut niciodată suferința. Este aceasta casa pe care o caut? Este foarte important să o găsec.

Locarii i-au spus că nu era casa pe care o căuta și au început să-i povestească toate întâmplările tragice prin care trecuseră în ultima vreme.

Secretele instructorului bine pregătit!

Metoda aprecierii

Este foarte posibil ca unii membri ai grupei să considere că unele studii sunt plictisitoare sau neplăcute. Încercați metoda aprecierii. Nu le faceți aprecieri neîtemeiate, dar observați orice progres, oricât de mic, și apreciați-i pentru aceasta.

Dacă ați ajuns la o înțelegere în privința responsabilităților care le revin (ex.: dacă vin cu studiul pregătit, le veți permite ca în ultimele 5 minute să discute liber), atunci țineți-vă de cuvânt.

În concluzie, adoptați o atitudine pozitivă și fiți dispus să-i susțineți. Pentru adolescenți contează nu numai activitățile, ci și persoana care le conduce. Ei vor fi mai deschiși și vor coopera mai bine dacă știu că pot să aibă încredere în dumneavoastră.

Femeia și-a spus în gând: Cine altcineva poate să-i ajute pe acești oameni îndurerați, în afară de mine, care știu ce înseamnă suferința? Ea a rămas acolo ca să-i încurajeze, apoi a plecat mai departe în căutarea casei care nu a cunoscut niciodată durerea. Însă oriunde mergea, nu descoperea decât necazuri și tristețe. A devenit atât de preocupată de durerile altora, încât a dat uitării căutarea seminței de muștar, fără să-și dea seama că reușise totodată să alunge durerea din viața ei. (www.inspirationalstories.com/1/130.html).

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

CONEXIUNISALVATOARE

Vești bune

Referința biblică: Coloseni și Filipeni

Comentariu: *Faptele apostolilor*, capitolele 44 și 45

Text-cheie: Coloseni 3:17

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Citatul de la secțiunea *Flash* din studiul de săptămâna aceasta vorbește despre necazurile apostolului Pavel și despre întemnițarea lui din cauza predicării Evangheliei lui Isus Hristos. Aceste încercări au fost un mijloc prin care tot mai mulți oameni au auzit Evanghelia. Pavel a avut ocazia să dea mărturie înaintea gărzilor închisorii din curtea Cezarului. Când prezentați studiul de săptămâna aceasta, subliniați că greutățile cu care ne întâlnim la școală, acasă, la serviciu sau în cartier sunt tot atâtea ocazii de a da mărturie, prin modul în care alegem să rezolvăm aceste situații dificile. E posibil ca Dumnezeu să îngăduie în viața noastră anumite împrejurări pentru a fi o binecuvântare sau un sprijin pentru altcineva. Puteți folosi câteva exemple biblice care să susțină experiența lui Pavel. Iosif a ajuns într-o situație cumplită din cauza trădării, însă Domnul a folosit această situație pentru a salva viața a mii de oameni în timpul foametei (vezi Gen. 41:55-57). Mardoheu a îndemnat-o pe Estera să meargă înaintea împăratului cu mult curaj: „Cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăție?” (Estera 4:14)

Niciunui dintre noi nu ne plac greutățile și necazurile, însă putem să le privim ca pe niște ocazii de a înălța Numele lui Hristos prin cuvintele și faptele noastre. Așa cum s-a întâmplat cu Iosif, cu împărăteasa Estera și cu Pavel, și noi vom fi răsplătiți în cele din urmă pentru loialitatea noastră față de Domnul.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege că încercările și chiar persecuția pot fi niște ocazii de mărturie. (*Nivelul intelectual*)
- Vor simți dorința de a-L reprezenta pe Hristos prin cuvinte și fapte, în orice situație din viață. (*Nivelul emoțional*)

- Își vor propune să fie o binecuvântare și o lumină pentru ceilalți. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Evanghelizare
- Influență
- Reputație

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateti răspunsurile date.

Formați grupe de câte doi sau trei și cereți-le să completeze împreună secțiunea *Ce părere ai?* din studiu. Fiecare grupă să adauge cel puțin trei lucruri care nu apar în listă și care sunt dovezi ale credinței. După câteva minute, reuniți grupa și discutați despre relația dintre faptele noastre și influența noastră asupra celor din jur. Pregătiți-vă să le dați câteva exemple practice.

Ilustrație

Reformulați:

Citiți următoarele paragrafe din *Tragedia veacurilor*, ediția 2008, paginile 34-36 sau povestiți-le în cuvintele proprii. Este vorba despre descrierea stării bisericii creștine primare la scurt timp după înălțarea lui Isus la cer:

„Au fost aprinse focurile prigoanei. Creștinii au fost deposedați de averi și alungați din case, «au dus o mare luptă de suferințe» (Evrei 10:32). «Au suferit batjocuri, bătăi, lanțuri și închisoare» (Evrei 11:36). Un mare număr

dintre ei și-au pecetluit mărturia cu sângele lor. Nobil și rob, bogat și sărac, învățat și ignorant au fost uciși fără milă.”

„Creștinii erau acuzați pe nedrept de crimele cele mai odioase și declarați a fi cauza unor mari nenorociri – foamete, molimă și cutremure.”

„Oriunde căutau adăpost, urmașii lui Hristos erau vănați ca fiarele câmpului. Erau constrânși să caute scăpare în locuri singuratic și pustii. «Lipsiți de toate, prigoniiți, munciți... au rătăcit prin pustiuri, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului.» (vers. 37,38)”

„În cea mai sălbatică prigoană, acești martori pentru Isus și-au păstrat credința nealterată. Deși au fost lipsiți de orice confort, ascunși de lumina soarelui, făcându-și căminul în mijlocul întunecos, dar prietenos al pământului, ei n-au scos niciun cuvânt de nemulțumire. Prin cuvinte de credință, de răbdare și nădejde, ei se încurajau unul pe altul pentru a rezista lipsei și necazului. Pierderea tuturor binecuvântărilor pământești nu i-a putut sili să renunțe la credința lor în Hristos.”

- De ce a fost atât de greu persecutată biserica la început?
- Mai există astăzi oameni persecutați din cauza religiei lor? Dacă da, dați exemple.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Ai fost vreodată acuzat de o faptă pe care nu tu ai comis-o? Ai fost vreodată pedepsit, deși erai complet nevinovat? Săptămâna aceasta vom discuta despre întemnițarea apostolului Pavel, despre faptul că a trăit sub arest la domiciliu și a fost judecat deși nu comisese nicio faptă rea. Vom afla că mulți alți creștini au fost prigoniiți și pedepsiți din cauză că propovăduiau Evanghelia. Vom descoperi că în experiența noastră creștină, s-ar putea să fim tratați incorect. Dar în ciuda acestor încercări, trebuie să fim perseverenți și să înălțăm în continuare Numele lui Hristos prin cuvintele și faptele noastre.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a dezbate pasajul împreună.

1. Numiți trei consecințe pozitive ale întemnițării lui Pavel.
2. Dați exemplu de o situație din viața voastră asemănătoare cu experiența lui Pavel.
3. Numiți un alt personaj din Biblie care a fost aruncat în temniță sau pedepsit din cauza mărturiei despre Hristos sau din cauza loialității față de Dumnezeu.

Folosiți următoarele pasaje biblice ca suport pentru studiul de săptămâna aceasta: Geneza 41:37-57; Estera 4:1-16.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

1. Înainte de convertirea sa, Pavel i-a persecutat pe creștini. El credea cu sinceritate că ei se împotriveau voinței lui Dumnezeu prin răspândirea veștii că Isus era Fiul lui Dumnezeu. După convertirea la creștinism, multor credincioși le era frică de el. Nu credeau că transformarea lui era autentică. Însă după ce au auzit experiența pe care a avut-o pe drumul spre Damasc (când Isus i s-a arătat și i-a schimbat numele din Saul în Pavel) și când au văzut că Pavel a devenit un urmaș adevărat al lui Hristos, creștinii l-au acceptat și l-au primit cu bucurie (Faptele 9:20-28).

2. Iudeii au căutat să-l ucidă pe Pavel (pe care ei îl cunoșteau sub numele de Saul) încă de la începutul lucrării lui (Faptele 9:23). După convertire, Pavel a rămas un timp în Damasc, unde a predicat și a vorbit despre Isus. După aceea, s-a dus la Ierusalim și a rămas între credincioșii de acolo. Iudeii au încercat din nou să-l ucidă, pentru că le dădea în vileag practicile păgâne. De aceea, Pavel a plecat în alte zone ca să predice Evanghelia. (Vezi Faptele 9:20-31.)

3. Credincioșii au primit pentru prima dată numele de „creștini” în Antiohia (Faptele 11:26). În multe locuri, Evanghelia era propovăduită numai iudeilor. Însă în Antiohia, mesajul Evangheliei a fost vestit și grecilor (Faptele 11:19-21). Pavel a rămas acolo un an întreg. El mergea împreună cu Barnaba și predica și învăța în bisericile de acolo (Faptele 11:24-26). Domnul le-a spus credincioșilor din Antiohia că avea o lucrare specială pentru Pavel și Barnaba. Ei și-au pus mâinile peste ei și au înălțat o rugăciune specială de binecuvântare. Apoi i-au trimis să facă lucrarea la care îi chemase Dumnezeu (Faptele 13:1-2). Pavel și Barnaba au fost trimiși de Duhul Sfânt să răspândească Evanghelia nu numai printre evrei, ci și la alte popoare (Faptele 13:16,43-48).

4. Pavel și Barnaba au călătorit în multe regiuni. Într-o ocazie, s-au întors în Antiohia. Aici, credincioșii aveau o neînțelegere cu privire la circumcizia credincioșilor neevrei. Unii dintre creștinii evrei considerau că cei care nu erau circumciși nu puteau fi mântuiți. Pavel și Barnaba le-au povestit experiențele pe care le-au avut în lucrarea pentru oamenii de alte naționalități și că mulți dintre ei s-au convertit și l-au primit pe Hristos. Le-au vorbit și despre multele minuni care au avut loc în rândul acestora. Petru a auzit și el cuvântarea lor și a confirmat că Dumnezeu l-a chemat și pe el să le vestească neevreilor Evanghelia. După multe dezbateri, mulți evrei încreștinați au căzut de acord că multe reguli evreiești vechi nu erau o condiție pentru mântuire (Faptele 15:1-35).

III. ÎNCHEIERE

Activitate

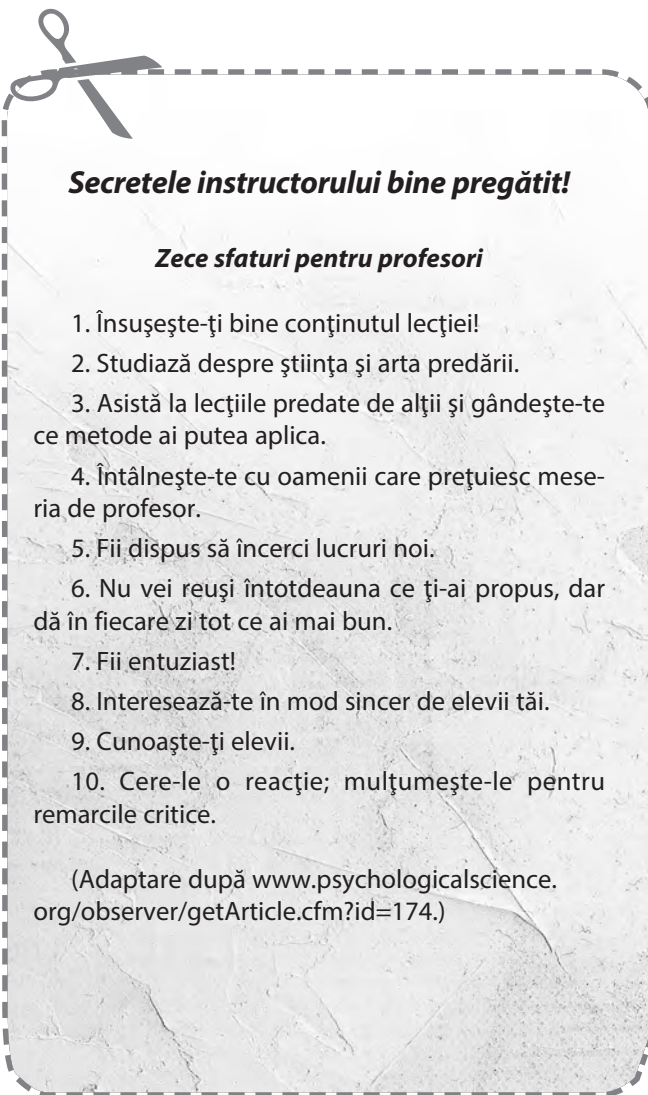
Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

Cereți-le membrilor grupei să scrie individual câte un paragraf scurt despre decizia lor ca săptămâna următoare să facă un lucru deosebit prin care să arate că îl iubesc pe Hristos sau să dea mărturie verbal sau practic unei persoane cu care se întâlnesc frecvent. Rugați-i să se gândească la situații în care până atunci le-a fost dificil să dea mărturie. După câteva minute, cereți-le să facă schimb de foi (numai dacă vor). Rugați-i să citească decizia colegilor lor cu voce tare. (Exemplu: Maria spune că va...). Citiți trei sau patru decizii sau atâtea cât vă permite timpul.

Recapitulare

Împărtășiți-le următorul paragraf scris de Pavel către tesaloniceni:

„Binecuvântați-i pe cei care vă persecută! Binecuvântați, nu blestemați! Bucurați-vă cu cei care se bucură, plângeți cu cei care plâng! Trăiți în armonie unii cu alții! Nu vă gândiți la lucrurile înalte, ci asociați-vă cu cei smeriți! Nu vă considerați singuri înțelepți! Nu întoarceți nimănui rău pentru rău! Urmăriți ce este bine înaintea tuturor oamenilor! Dacă este posibil, atât cât depinde de voi, trăiți în pace cu toți oamenii! Preaiubiților, nu vă răzbunați niciodată singuri, ci lăsați loc mâniei lui Dumnezeu, pentru că este scris: «A Mea este răzbunarea; Eu voi răsplăti!» zice Domnul. Însă «dacă dușmanul tău este flămând, dă-i de mâncare, iar dacă-i este sete, dă-i să bea, căci, făcând așa, vei îngrămădi cărbuni aprinși pe capul lui.» Nu te lăsa învins de rău, ci învinge răul prin bine.” (Romani 12:14-21)

Secretele instructorului bine pregătit!

Zece sfaturi pentru profesori

1. Însușește-ți bine conținutul lecției!
2. Studiază despre știința și arta predării.
3. Asistă la lecțiile predate de alții și gândește-te ce metode ai putea aplica.
4. Întâlnește-te cu oamenii care prețuiesc meseria de profesor.
5. Fii dispus să încerci lucruri noi.
6. Nu vei reuși întotdeauna ce ți-ai propus, dar dă în fiecare zi tot ce ai mai bun.
7. Fii entuziast!
8. Interesează-te în mod sincer de elevii tăi.
9. Cunoaște-ți elevii.
10. Cere-le o reacție; mulțumește-le pentru remarcile critice.

(Adaptare după www.psychologicalscience.org/observer/getArticle.cfm?id=174.)

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

CONEXIUNISALVATOARE

O parte, dar nu aparte

Referința biblică: 2 Timotei

Comentariu: *Faptele apostolilor*, capitolele 46 și 47

Text-cheie: 2 Timotei 4:9

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Pentru a ilustra subiectul studiului de săptămâna aceasta, vom cita cuvintele lui Ellen White: „Dorința după iubire și simpatie este sădită în inimă chiar de Dumnezeu. Hristos, în ceasul agoniei Sale în Ghetsemani, a tânjit mult după simpatia ucenicilor Săi. Și Pavel, deși se părea că nu dă importanță greutăților și suferinței, suspina după simpatie și prieteni. Vizita lui Onisifor și mărturia despre credințioșia sa, într-un timp de singurătate și părăsire, au adus bucurie și însuflețire aceluia care își petrecuse viața în slujirea altora.” (*Faptele apostolilor*, pag. 491)

Studiul de față îi ajută pe adolescenți să înțeleagă că atunci când devenim urmașii lui Hristos nu dobândim în mod automat imunitate în fața luptelor vieții. Ne mai simțim iritați și singuri, mai avem îndoieli și frustrări. Concentrarea asupra lucrurilor și perspectivelor spirituale se poate dovedi dificilă atunci când suferim dezamăgiri și când ne copleșesc îndoielile. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a creat biserica și L-a dat pe Fiul Său ca jertfă, pentru ca noi să putem fim adopți în familia Sa spirituală (vezi Efeseni 1:5).

Biserica este o familie spirituală ai cărei membri se iubesc și se respectă unii pe alții. În scrisoarea sa către galateni, Pavel ne îndeamnă „să facem bine la toți și mai ales fraților în credință” (Galateni 6:10). Pavel însuși s-a bucurat de această experiență a încurajării și a faptelor bune din partea fraților de credință în timpul întemnițării și izolării lui. Experiența părtășiei autentice este subliniată în 2 Timotei – pasajul studiat săptămâna aceasta. Dumnezeu l-a mângâiat pe Pavel prin bunăvoința lui Onisifor și a altor credincioși buni la suflet.

Totuși, n-ar trebui să îi ajutăm pe alții doar pentru că așa am primit poruncă de la Tatăl, ci ar trebui să îi ajutăm pentru că lucrul acesta ne alină propriile suferințe. În loc să ne lăsăm absorbiți de nevoile noastre și să ne autocompătimim, atenția îndreptată asupra nevoilor altora ne va ajuta

să ne canalizăm energiile spre un scop mai valoros. Pavel a vorbit despre această experiență în 2 Timotei 4:17. În ciuda faptului că era închis, el nu abandonase țelul de a vesti mesajul de speranță și vindecare din partea lui Dumnezeu.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege că viața creștină nu este lipsită de probleme. (*Nivelul intelectual*)
- Vor descoperi că Dumnezeu a adus la existență biserica – familia Sa spirituală – pentru a fi un loc al încurajării și întăririi în credință. (*Nivelul emoțional*)
- Vor accepta provocarea de a-și evalua rolul personal în familia lui Dumnezeu și de a-i ajuta pe alții în suferințele lor. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Comunitate
- Părtășie
- Singurătate
- Familia bisericii

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateteți răspunsurile date.

Leșiți cu adolescenții în curtea bisericii (sau într-o sală mare în care să aveți suficient loc). Alegeți doi adolescenți mai curajoși care să participe la un mic experiment. Rugați-i să se depărteze de restul grupei. Cereți-le să nu spună nimic, ci să stea și să observe doar.

Deschideți o discuție amuzantă și interesantă pentru adolescenți (despre un cântec ascultat la radio, un film de acțiune, o amintire dintr-o tabără, o întâmplare din cursul săptămânii). După un timp, chemați-i pe cei doi și puneți-le următoarele întrebări:

- Cum v-ați simțit departe de grupă?
- Ați fi vrut să interveniți în discuție?
- Cum v-ați simțit când nu vi s-a permis să participați?
- Vă este greu sau ușor să stați singuri? De ce?

Apoi întrebați toată grupa: Este posibil să te afli într-un grup de oameni și totuși să te simți singur? Rugați-i să explice răspunsurile.

Ilustrație

Reformulați:

Faceți referire la încercarea de a sta cât mai mult timp într-un picior și apoi întrebați: Ce metode putem folosi pentru a reuși să ne păstrăm echilibrul mai mult timp? Permiteți-le adolescenților să ofere sugestii și discutați în ce măsură faptul de a sta unii lângă alții și a ne ajuta atunci când stăm într-un picior ne face să ne menținem mai mult echilibrul.

Dacă unii dintre adolescenți doresc, pot exemplifica cele două situații. În final, rugați întreaga grupă să desprindă din această activitate lecția despre familia lui Hristos.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Unii au ideea greșită că atunci când devenim creștini, nu ne mai enervăm, nu mai suntem triști și descurajați, nu ne mai simțim singuri și nu mai avem niciun sentiment negativ. Însă realitatea este cu totul alta. Dacă deschidem Biblia, vom descoperi că mulți dintre marii oameni s-au descurajat, mai devreme sau mai târziu. Ilie a fost persecutat și a căzut în depresie; Pavel a fost întemnițat și fără îndoială că s-a simțit singur. Amândoi au ieșit din această stare datorită unui gest simplu, de iubire, făcut de o altă ființă umană. Nu am fost creați să trăim singuri. Am fost creați să trăim laolaltă cu alți oameni.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună.

- Încercuțiți numele personajelor principale din pasaj.
- De ce a ajuns Pavel în această situație? Ce se întâmplă cu el?
- Subliniați lucrurile noi pe care le-ați descoperit în pasaj.
- Pavel amintește câteva persoane care l-au ajutat și alte câteva care l-au făcut să sufere. Ce putem învăța din faptele lor și din consecințele acestor fapte?

- Care sunt țintele pentru care trăiți? Cu ce vă ocupați timpul? Cu ce trebuie să începeți să vă ocupați mai mult?
- Sunt relațiile cu ceilalți oameni o prioritate pentru voi? Ce puteți face ca să fie o prioritate? Ce sacrificii trebuie să faceți?

Folosiți următoarele pasaje biblice ca suport pentru studiul de săptămâna aceasta: Romani 1:11,12 (NTR) – „Căci tânjesc să vă văd... pentru ca atât voi, cât și eu, să fim încurajați în același timp – voi prin credința mea, iar eu prin a voastră.”

Este mai ușor să îți păstrezi credința atunci când ești înconjurat de credincioși iubitori și dornici de părtășie. În Noul Testament, ni se spune în mod repetat să facem diverse lucruri unii pentru alții. Noi nu suntem responsabili în locul celorlalți membri ai familiei, ci suntem responsabili de ei. Dumnezeu așteaptă să facem tot posibilul să ne ajutăm unii pe alții.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

1. Contextul. Comentariul biblic adventist ne arată că aceasta a fost ultima epistolă scrisă de Pavel, din perioada în care era însoțit numai de Luca, „doctorul preaiubit” (Coloseni 4:14; 2 Timotei 4:11). În acel moment, împăratul Nero îl condamnase pe Pavel la moarte.

2. Tema. Această scrisoare este considerată testamentul lui Pavel. Este o scrisoare personală, adresată lui Timotei, dar și bisericii în general. Pavel amintește în mai multe locuri de dorința de a fi vizitat de prieteni și de a-i fi aduse sulurile. El vorbește despre singurătatea lui și despre iubirea puternică pe care o poartă familiei lui Hristos.

3. Rezumatul. Pavel își varsă sufletul în această ultimă scrisoare și arată care sunt prioritățile și țintele lui. El îl îndeamnă pe Timotei să-i fie urmaș credincios și să ducă mai departe lucrarea de zidire a bisericii lui Dumnezeu. De asemenea, îi oferă câteva îndrumări cu privire la calitățile conducătorului bun, îi sfătuiește pe credincioși cu privire la metodele de transmitere a adevărului lui Dumnezeu și îi avertizează cu privire la vremurile grele care urmau să vină, iar în final notează câteva cuvinte de încurajare și susținere. Conținutul acestei scrisori ne arată că Pavel era un om cu o credință statornică, răbdător, încrezător și iubitor.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

Cereți-le adolescenților să se așeze în cerc. Cereți-le să își scrie numele în partea de sus a unei foi și apoi să dea foaia din mână în mână, în sensul acelor de ceasornic. Fiecare să scrie în dreptul numelor celorlalți un cuvânt de

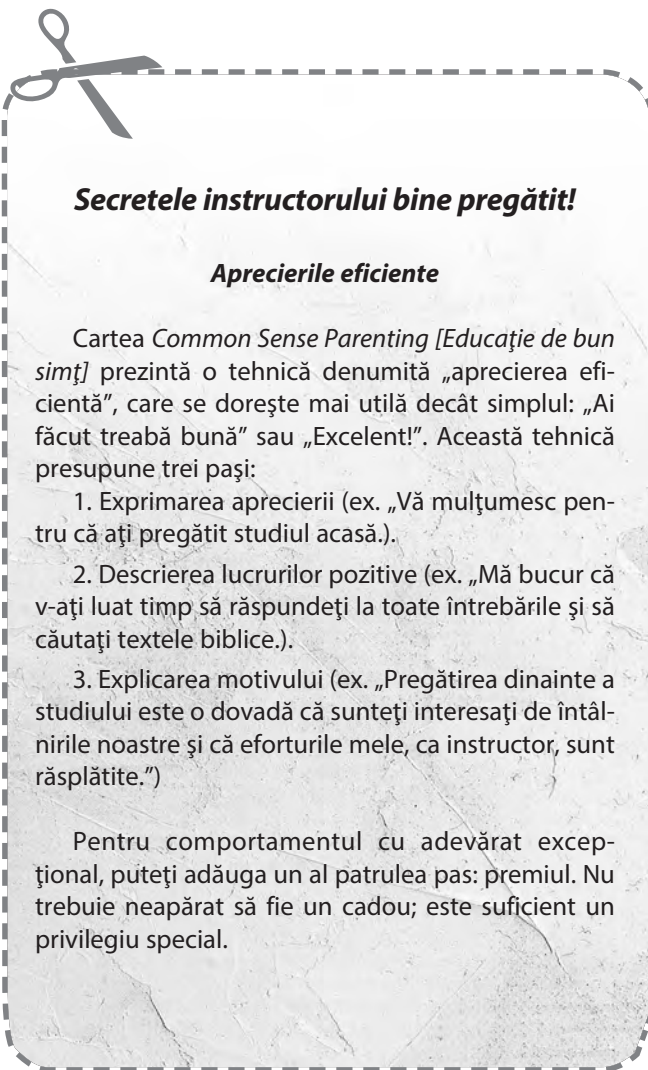
încurajare, o apreciere pentru contribuția la grupă sau un compliment pentru o calitate deosebită etc.

Apoi, fiecare membru al grupei primește înapoi foaia cu numele său. Lăsați-le timp să citească aprecierile și complimentele notate de colegii lor. Întrebați: V-ați schimbat impresia despre cei din grupă, acum, după ce ați citit cuvintele lor de apreciere? A fost ușor să scrieți cuvinte de încurajare? Cum v-ați simțit?

Recapitulare

Reformulați:

Randy Frazee a scris o carte cu titlul *The Connecting Church*. El are un băiat care s-a născut fără mânuța stângă. Într-o zi, instructoroa de la Școala de Sabat le vorbea copiilor despre biserică. Pentru a ilustra ideea, ea a folosit o poezioară cu gesturi. Și-a împreunat palmele sub formă de bisericuță și a zis: „Uite o biserică, uite turla ei; deschide porțile și vei vedea toți oamenii.” Le-a cerut copiilor să repete după ea gesturile, uitând că băiatul autorului nu avea cum să împlinească această cerință. Însă înainte ca ea să remedieze situația, băiatul care stătea lângă fiul lui (cu care era prieten demult) a întins mâna stângă spre el și i-a spus: „Hai să facem o biserică amândoi.” Și-au unit mâinile și au făcut o bisericuță cu turlă. Frazee declară: „Această ilustrație prin gesturi n-ar mai trebui repetată individual, fiindcă biserica nu este o grupare de indivizi, ci un singur trup în Hristos.”

Secretele instructorului bine pregătit!

Aprecierile eficiente

Cartea *Common Sense Parenting* [Educație de bun simț] prezintă o tehnică denumită „aprecierea eficientă”, care se dorește mai utilă decât simplul: „Ai făcut treabă bună” sau „Excelent!”. Această tehnică presupune trei pași:

1. Exprimarea aprecierii (ex. „Vă mulțumesc pentru că ați pregătit studiul acasă.”).
2. Descrierea lucrurilor pozitive (ex. „Mă bucur că v-ați luat timp să răspundeți la toate întrebările și să căutați textele biblice.”).
3. Explicarea motivului (ex. „Pregătirea dinainte a studiului este o dovadă că sunteți interesați de întâlnirile noastre și că eforturile mele, ca instructor, sunt răsplătite.”)

Pentru comportamentul cu adevărat excepțional, puteți adăuga un al patrulea pas: premiul. Nu trebuie neapărat să fie un cadou; este suficient un privilegiu special.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

CONEXIUNISALVATOARE

Singur, dar nu fără apărare

Referința biblică: Luca 21:12; 2 Timotei

Comentariu: *Faptele apostolilor*, capitolele 48 și 49

Text-cheie: 2 Timotei 4:8

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Apostolul Pavel trebuia să fie judecat înaintea lui Nero, dar nu avea avocat. Nimeni nu a vrut să fie purtătorul lui de cuvânt, ca să-l apere. S-ar putea să ajungem uneori în situații în care să fim nevoiți să apărăm adevărul, convingerile noastre, dar nimeni să nu fie de partea noastră sau să ne ia apărarea. S-ar putea să rămânem singuri. Sunteți dispuși să luați apărarea adevărului, a Cuvântului lui Dumnezeu, chiar dacă rămâneți singuri? La întrebarea aceasta va trebui să răspundă fiecare creștin, într-o zi. Mulți credincioși trebuie să ia atitudine de partea binelui la locul de muncă sau la școală. Uneori, tinerii trebuie să ia decizia aceasta în grupul lor de prieteni sau între colegii lor și trebuie să o ia singuri, pentru că nimeni altcineva nu este dispus să vorbească pentru ei sau să le ia apărarea.

Va veni o zi când va trebui ca fiecare dintre noi să ne înfățișăm înaintea Marelui Judecător al universului. „Așadar, de ce-l condamni pe fratele tău? Sau de ce-l disprețuiești pe fratele tău? Căci toți vom sta înaintea tronului de judecată al lui Dumnezeu” (Romani 14:10). Însă, în ziua aceea, putem fi convinși că nu vom fi singuri. Ni s-a făcut o promisiune. În 1 Ioan 2:1 ni se spune că Isus este Apărătorul nostru (Avocatul nostru), iar Iuda 24 ne spune că El poate să ne prezinte fără pată înaintea tronului lui Dumnezeu. Întrucât știm că El se va înfățișa în numele nostru și va rămâne lângă noi în ziua aceea, să luăm decizia de a lua poziție pentru El azi, chiar dacă rămânem singuri. Dar, de fapt, nu suntem chiar atât de singuri: El este cu noi tot timpul.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege că fiecare creștin va trebui să își apere credința. (*Nivelul intelectual*)
- Vor simți dorința de a sta de partea adevărului, chiar dacă vor trebui să se apere singuri. (*Nivelul emoțional*)
- Vor lua decizia cea bună, indiferent de consecințe. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Perseverență
- Curaj
- Mărturie

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, lucrând în echipe de câte doi sau trei. După câteva minute, rugați-i să prezinte exemple înaintea întregii grupe. Ce personaje biblice au fost nevoite să stea singure de partea adevărului? Ce personaje au avut o persoană care le-a sprijinit?

Ilustrație

Reformulați:

În martie 2009, două jurnaliste americane, Laura Ling și Euna Lee, au realizat câteva filmări în China, aproape de granița cu Coreea de Nord. La scurt timp au fost arestate de autoritățile nord-coreene sub acuzația de trecere pe teritoriul Coreei de Nord cu intenții ostile. Deși nu se făceau vinovate de vreo infracțiune, cele două tinere au fost condamnate la 12 ani de muncă silnică. Adeseori, oamenii nevinovați sunt acuzați pe nedrept și chiar pedepsiți pentru fapte pe care nu le-au comis. Săptămâna aceasta vom continua să studiem viața lui Pavel. Pe baza unor acuzații false Pavel este arestat și judecat înaintea lui Nero, iar mai târziu este condamnat la moarte.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

În fiecare zi trebuie să luăm anumite decizii. Cu ce să ne îmbrăcăm, dacă să terminăm de făcut temele, ce prieteni să ne alegem, ce să vedem la televizor, ce muzică să ascultăm, dacă să ascultăm de părinți sau nu etc. Tot ce facem și tot ce spunem este rezultatul unei alegeri. De multe ori, nu ne dăm seama că luăm o decizie, pentru că a devenit ceva natural. Alegem să facem un anumit lucru fără să ne gândim. În studiul acesta vom discuta despre luarea deciziei de a fi de partea adevărului, indiferent de consecințe.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună.

1. Care sunt cele trei lucruri pe care le vor face oamenii din vremea sfârșitului? Care trebuie să fie atitudinea creștinilor față de oamenii care fac aceste lucruri?
2. Din ce motiv suferea Pavel și ce credea el despre această suferință?
3. V-a fost vreodată rușine sau v-ați simțit stânjeniți să vorbiți despre un anumit lucru, dar până la urmă ați vorbit? Povestiți această experiență în cadrul grupei.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

În Fapte, capitolele 21 la 28, citim despre necazurile și persecuția pe care le-a suferit Pavel din cauza evreilor din Ierusalim care voiau să-lucidă. Citim despre arestarea lui și despre întemnițarea lui la Roma. Citiți câteva pasaje din aceste capitole ca să înțelegeți mai bine suferința lui. Folosiți aceste informații în prezentarea studiului de săptămâna aceasta. „Sf. Pavel, al cărui nume evreiesc era Saul, venea «din neamul lui Israel, din seminția lui Beniamin,

evreu din evrei», iar în ce privește religia «în ce privește Legea, fariseu» (Fil. 3:5). În Faptele apostolilor ni se spune că el provenea din Tarsul mediteraneean (în zilele noastre, o zonă din sudul Turciei), bine cunoscut pentru mediul intelectual. Tot din Fapte aflăm că Pavel era «fariseu, fiu de fariseu» (Fapte 23:6).

Potrivit declarațiilor personale, Pavel [numit și Saul în cartea Faptelor] persecuta «peste măsură de mult Biserica lui Dumnezeu» înainte de convertirea lui la creștinism (Gal. 1:13,14; Fil. 3:6 și Fapte 8:1-3).

Pavel a declarat că nu a primit Evanghelia de la nicio persoană, ci de la Însuși Isus Hristos (Gal. 1:11,12). Convertirea lui poate fi datată în jurul anului 33 d.Hr., întrucât face referire la ea într-una din epistolele sale. Potrivit Faptelor apostolilor, convertirea lui... a avut loc pe drumul spre Damasc, unde L-a văzut în viziune pe Isus înviat, după care a fost orb câteva zile (Fapte 9:1-31; 22:1-22; 26:9-24).

Cei mai mulți cercetători sunt de acord că în anul 49 sau 50 d.Hr. a avut loc o întâlnire importantă între Pavel și biserica din Ierusalim. Pavel face referire la această întâlnire în Galateni, iar Luca o descrie în Fapte 15. Cei mai mulți sunt de părere că Galateni 2:1 corespunde Consiliului din Ierusalim din Fapte 15. Întrebarea care s-a ridicat atunci era dacă neevreii care se converteau la creștinism mai trebuiau să practice circumcizia (Fapte 15; Gal. 2). În această ocazie, Petru, Iacov și Ioan au acceptat misiunea lui Pavel pentru neevrei. [...]

[După ce a petrecut mai mult timp în călătorii] Pavel s-a întors la Ierusalim în anul 57 d.Hr. cu o sumă de bani pentru comunitatea de acolo. În Fapte, se afirmă că biserica l-a primit cu bucurie, dar că [a fost arestat la scurt timp]. Pavel a provocat o tulburare când a apărut în Templu și de-abia a scăpat din mâinile mulțimii, fiind arestat. A fost ținut în închisoare timp de doi ani la Cezareea, până când, în 59 d.Hr., noul guvernator a redeschis cazul lui. El a cerut să fie dus înaintea Cezarului, întrucât era cetățean roman și a fost trimis să fie judecat la Roma. În Fapte, ni se spune că a ajuns pe insula Malta în urma unui naufragiu. Acolo a fost întâmpinat de Publius (Fapte 28:7) și de băștinași, care i-au arătat o «mare bunăvoință» (Fapte 28:2).

A sosit în Roma în anul 60 d.Hr. și a petrecut doi ani în arest la domiciliu. Tradiția spune că Pavel a fost decapitat și că Petru a fost răstignit cu capul în jos. Datele acestea corespund cu declarațiile din Fapte, potrivit cărora Pavel era cetățean roman și trebuia să aibă parte de o execuție mai blândă [să fie ucis cu sabia]"

(http://en.wikipedia.org/wiki/Paul_the_Apostle).

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Încheiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

Cereți-le membrilor grupei să alcătuiască individual o listă cu situațiile în care au ales între a face ceea ce era

corect și a merge pe calea mai ușoară. În dreptul fiecărei situații, cereți-le să răspundă la următoarele întrebări:

1. Ce ai ales în acea situație?

2. Crezi că ai făcut ce trebuia? Dacă nu, ce vei face data viitoare într-o situație asemănătoare?

Dacă vă permite timpul și ei doresc, permiteți-le să împărtășească grupei răspunsurile la întrebări.

Recapitulare

Prezentați următorul citat din cartea *In His Steps* (Pe urmele Lui), de Charles M. Sheldon.

Pastorul unei biserici mici le-a făcut membrilor următoarea propunere:

„Vreau să vă invit să vă luați cu seriozitate angajamentul ca, timp de un an, să nu faceți nimic fără să vă puneți întrebarea «Ce ar face Isus?» După ce vă puneți această întrebare, să îl urmați pe Isus întocmai, indiferent de consecințe.

La încheierea serviciului divin, îi rog pe toți membrii care doresc să se alătore grupei noastre să rămână în sală și să discutăm despre detaliile acestui plan. Mottoul nostru va fi «Ce ar face Isus?» Ținta noastră va fi să acționăm exact așa cum El ar fi acționat în locul nostru, fără să ne temem de consecințele imediate. Cu alte cuvinte, ne propunem să mergem pe urmele pașilor lui Isus, cât mai îndeaproape și mai exact cu putință, așa cum credem că i-a învățat pe ucenicii Săi.” (*In His Steps*, pag. 15)

Spuneți-le membrilor grupei: Această întrebare a devenit banală, dar este încă o metodă validă. Vă provoc pe toți ca săptămâna aceasta, înainte să spuneți un cuvânt sau să faceți un lucru, să vă puneți întrebarea „Ce ar face Isus?”

Secretele instructorului bine pregătit!

Metoda întrebărilor socratice

Socrate a fost un mare pedagog care folosea ca metodă de predare întrebările. El folosea șase tipuri de întrebări pentru a dezvolta gândirea exactă și perfecțiunea. Deprinderea de a gândi critic este importantă pentru tinerii noștri, pentru ca ei să gândească personal și nu doar să reflecte gândurile și opiniile altora.

Aveți mai jos cele șase tipuri de întrebări și câte un exemplu în dreptul fiecăruia:

1. Clarificarea conceptuală – determinați-i să explice conceptul din spatele argumentului lor. Ce înseamnă aceasta, mai exact?

2. Verificarea presupunerilor – determinați-i să își analizeze presupunerile. Se pare că tu presupui că...

3. Verificarea motivației, a motivelor și a dovezilor – analizați-le argumentele. De unde știi acest lucru?

4. Contestarea opiniilor și a punctelor de vedere personale – arătați-le că există alte puncte de vedere la fel de valide. Din ce alte puncte de vedere mai putem privi acest subiect?

5. Verificarea implicațiilor și a consecințelor – Au sens implicațiile logice? Cum se potrivește lucrul acesta cu ceea ce am învățat înainte?

6. Întrebări despre întrebări – aruncați mingea înapoi în terenul lor. De ce credeți că am pus această întrebare?

(Preluat de pe pagina http://changingminds.org/techniques/questioning/socratic_questions.htm.)

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea *Faptele apostolilor*. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

CONEXIUNISALVATOARE

Puterea iubirii

Referința biblică: 1 Ioan 1:5-10; 4:7-16; 2 Ioan 1:7-11

Comentariu: *Faptele apostolilor*, capitolele 53, 54, 55

Text-cheie: 1 Ioan 3:1,2

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Temperamentul lui Ioan iese în evidență în situația în care îi propune lui Isus să coboare foc din cer peste samaritenii care refuzaseră să-L primească în satul lor (Luca 9:54,55). Ioan era un om pripit și, pe deasupra, era și ambițios. Observăm setea lui după prestigiu atunci când, împreună cu Iacov, au rugat-o pe mama lor să îi ajute să obțină locurile cele mai importante din Împărăție, producând o mare agitație printre ceilalți ucenici (Matei 20). Ioan avea un caracter neșlefuit.

În ciuda defectelor lui, Ioan se străduia tot timpul să rămână aproape de Isus. Fiind cel mai tânăr dintre ucenici, el se lăsa cel mai ușor învățat și modelat și era dispus să se lase condus de un Om care l-a uimit cu dragostea Lui necondiționată și cu răbdarea Lui. După cum observăm din scrisorile lui, Ioan a experimentat dragostea transformatoare a lui Isus și aceasta a devenit regula lui de viață. Cea mai frumoasă descriere a iubirii lui Dumnezeu manifestate prin Isus se găsește în cartea 1 Ioan.

Mesajul central care trebuie transmis săptămâna aceasta este acela că timpul petrecut împreună cu Isus, timpul petrecut în prezența lui Dumnezeu, nu este un timp pierdut. Dragostea lui Isus ne curăță caracterul, ne înobilează mintea și ne pregătește să manifestăm dragostea Sa față de cei din jur. Isus poate îndepărta trăsăturile noastre rele de caracter și ne poate pregăti pentru lucrarea Sa, dar numai dacă ne luăm timp să-L cunoaștem pe Dumnezeu.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor afla că dragostea lui Dumnezeu are puterea de a ne schimba viața, făcându-ne tot mai asemănători cu Hristos. (*Nivelul intelectual*)

- Vor simți dragostea lui Dumnezeu și o vor face regula lor principală de viață. (*Nivelul emoțional*)
- Vor împărtăși altora dragostea lui Dumnezeu, pentru ca și ei să ajungă să Îl cunoască. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Creștere/transformare prin Hristos
- Ambiție
- Dragostea este...
- Cunoașterea lui Dumnezeu

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateți răspunsurile date.

Dr. Ellen McGrath, specialistă în psihologie și scriitoare, a afirmat următoarele într-un articol din *Psychology Today* cu titlul „Puterea dragostei”: „Dragostea este vitală pentru mintea noastră precum este oxigenul pentru organism. Ea nu poate fi negociată. Cu cât avem relații mai strânse, cu atât vom fi mai sănătoși din punct de vedere fizic și emoțional. Cu cât avem relații mai slabe, cu atât mai mare este pericolul.”

În continuare, McGrath notează că dragostea la care se referă acolo nu este dragostea aceea romanțată din cultura noastră iubitoare de distracții. Activitatea de la rubrica *Ce părere ai?* își propune să aducă în discuție câteva dintre concepțiile greșite despre dragoste pe care le avem, poate, în subconștient.

Potrivit apostolului Ioan, dragostea este o persoană, dragostea este Dumnezeu (1 Ioan 4:8). Numai dragostea Lui poate să ne schimbe caracterul.

Soluția: A, F, F, A, F, F, F, A.

Ilustrație

Reformulați:

Într-un articol din 28 martie 2008, apărut pe pagina washingtonpost.com, sub titlul „Despre creșterea copiilor”, jurnalista Stacy Garfinkle scria:

„Sâmbătă, o elevă de liceu din Florida a murit din cauza unor complicații apărute în timpul unei operații estetice. Ea a suferit o intervenție chirurgicală pentru corectarea asimetriei sânilor și se pare că a avut o reacție la substanța anestezică, ce i-a provocat moartea.

Anul trecut au fost efectuate aproape 225.000 de operații estetice asupra adolescenților, potrivit Asociației Americane a Chirurgilor Plasticieni. Operațiile de corectare a sânilor, a nasului și de epilare definitivă cu laser se numără printre cele mai solicitate proceduri. Iar aceste intervenții nu sunt solicitate numai de fete. Peste 16.000 de operații de micșorare a sânilor au fost solicitate de băieți.

Adolescenții care solicită operații estetice invocă de regulă alte motive decât adulții, declară Asociația Americană a Chirurgilor Plasticieni. «De multe ori, cer o operație estetică pentru a-și îmbunătăți înfățișarea, pe care o consideră neplăcută sau cu defecte, care, dacă ar rămâne necorectate, ar putea să-i afecteze la maturitate. Adolescenții își doresc operații estetice ca să se integreze în grupul lor de prieteni, ca să arate ca ei.» (Sursa: http://voices.washingtonpost.com/parenting/2008/03/plastic_surgery.html)

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Trăim într-o cultură obsedată de înfățișarea fizică și nu este de mirare că adolescenții apelează la soluții chirurgicale pentru a-și corecta defectele. Societatea pare a fi total neinteresată de sufletul oamenilor, de persoana lor. Însă aceasta este preocuparea principală a lui Dumnezeu. Și El este interesat de schimbarea noastră radicală, dar începe mai întâi din interior. Acesta este mesajul transmis de apostolul Ioan. Transformarea autentică și durabilă este rezultatul iubirii lui Dumnezeu. Numai El are puterea de a realiza această operație.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună.

• **Dumnezeu este lumină.** Poate că această idee nu este o noutate pentru adolescenții dumneavoastră, însă implicațiile ei s-ar putea să fie noi. Dumnezeu este lumină și, prin urmare, El vrea să ni Se descopere în sfințenia și măreția Lui desăvârșită. Lumina scoate lucrurile la iveală și acesta este scopul principal pentru care Dumnezeu L-a

trimis pe Fiul Său fără păcat pentru a salva lumea. Ioan și ceilalți ucenici au fost transformați pentru că L-au cunoscut pe Dumnezeu în toată plinătatea Sa, prin Isus Hristos. Prin urmare, dacă declarăm că suntem urmașii lui Dumnezeu, atunci trebuie să umblăm în lumină, iar lucrul acesta ne va transforma. Iată experiența sfințitoare pe care a avut-o Ioan în timp ce a stat la picioarele lui Isus și a învățat de la El. Nu uitați că scriitorul acestei cărți era cu totul lipsit de iubire înainte să-L cunoască pe Isus.

• **Dumnezeu este dragoste,** deci și noi trebuie să iubim. În 1 Ioan 4:7-16 găsim probabil cea mai bună definiție a dragostei și a realităților pe care le impune în viața copiilor lui Dumnezeu. Să observăm că Ioan ne roagă să ne iubim unii pe alții. El leagă capacitatea noastră de a iubi de relația noastră cu Dumnezeu. Fără Dumnezeu, nu putem iubi. Analizați împreună cu adolescenții această relație dintre Dumnezeu (care este dragoste) și capacitatea noastră de a-i iubi pe alții. Capacitatea de a iubi este testul iubirii față de Dumnezeu.

• **Adevărul contează.** Biserica din Efes din zilele lui Ioan era asaltată de învățători mincinoși și de aceea atrage el atenția cu privire la ce fel de învățători primeau credincioșii în casă. Ioan a cunoscut direct puterea adevărului – el a trăit foarte aproape de Acela care este Calea, Adevărul și Viața. El nu îi tolera pe învățătorii falși care-L respingeau pe Isus. Într-o vreme în care oamenii sunt dispuși să renunțe la adevăr de dragul păstrării prietenilor, care sunt implicațiile mesajului lui Ioan? Am putea să concluzionăm că Ioan este un instigator la ură?

Folosiți următoarele pasaje biblice ca suport pentru studiul de săptămâna aceasta: Romani 6; Ioan 15:1-8; Matei 6:43-48; Ioan 17:3.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

1. Scurtă prezentare a epistolelor. Cele trei epistole ale lui Ioan sunt dificil de tratat într-o singură lecție. Spre exemplu, 1 Ioan tratează teme precum dragostea, lumina, cunoașterea și viața și conține avertizări cu privire la pericolul ereziei. În fiecare caz, Ioan recunoaște că Dumnezeu este sursa tuturor acestor daruri nobile și mărturisește acest lucru din dorința de a-i asigura pe credincioșii efeseni că au primit viața veșnică prin Isus Hristos (1 Ioan 1:1-4).

2. Ioan vorbește despre relația dintre adevărul creștin și ospitalitate – și anume, despre ce fel de învățători religioși pot fi invitați să locuiască în casa creștinilor. În vremea aceea, unii învățători profitau de ospitalitatea membrilor bisericii, ca să răspândească erezia. Credincioșii din Efes nu știau ce să facă și doreau să afle cum să se poarte cu acești eretici (în cultura antică, ospitalitatea față de prieteni și față de străini era considerată o datorie).

3. Ioan îi încurajează pe credincioșii din Efes să fie ospitalieri cu învățătorii adevărului, referindu-se la atitudinea lui Diotref, care a refuzat să asculte sfatul lui Ioan și nu i-a primit pe misionari în casa lui.

4. Starea bisericii. Când citim epistolele lui Ioan, trebuie să ne întrebăm de ce a ales dragostea ca temă principală. Exista oare o lipsă de dragoste în biserică? Iată ce a scris Ellen White despre schimbarea apărută în biserică la câțiva ani după Cincizecime.

„După coborârea Duhului Sfânt, când ucenicii au pornit să vestească un Mântuitor viu, singura lor dorință era mântuirea sufletelor. Ei se bucurau de o dulce părtășie cu sfinții. Ei erau blânzi, cu judecată, plini de abnegație, gata să facă orice sacrificiu pentru cauza adevărului. În zilnica lor părtășie unii cu alții, ei au dat pe față iubirea pe care Hristos le-o recomandase. Prin cuvinte și fapte neegoiste, ei se străduiau să aprindă această iubire și în inimile altora. [...]

Dar, în mod treptat, s-a produs o schimbare. Credincioșii au început să caute defecte în ceilalți. Stăruind asupra greșelilor, dând loc unei critici răutăcioase, ei au pierdut din vedere pe Mântuitorul, precum și iubirea Sa. Ei au devenit mai stricți în ce privește ceremonii exterioare, mai scrupuloși în ce privește teoria decât trăirea credinței. În râvna lor de a-i osândi pe alții, ei au trecut cu vederea propriile lor greșeli.” (*Faptele apostolilor*, pag. 547, 548)

5. Datare. Mulți cercetători cred că Ioan a scris aceste epistole undeva între sfârșitul anilor 80 d.Hr. și începutul anilor 90 d.Hr. Pe la mijlocul anilor 90 d.Hr., Ioan și mulți alți credincioși au început să fie persecutați sub domnia împăratului Domițian.

Secretele instructorului bine pregătit!

Întipărirea adevărului în minte

Nu este simplu să întipărești adevărul în mintea și în inima elevilor. Ați observat că reușiți să vă amintiți o melodie pe care ați ascultat-o cu mult timp în urmă, dar nu și predica pastorului de săptămâna trecută? Adevărul transpus în versuri este adeseori mai puternic decât cel rostit numai în cuvinte. Muzica antrenează inima și mintea la un nivel foarte profund și ne este aproape imposibil să ne opunem mesajului ei. Poate că de aceea i-a cerut Dumnezeu lui Moise să compună o cântare specială pe care israeliții să o învețe înainte de a intra în Tara Făgăduinței (Deuteronomul 31). Poate că de aceea cele mai multe dintre experiențele lui David cu Dumnezeu au fost transpuse pe muzică.

Există vreun imn creștin care transmite adevărul din studiul de față și care ar ajuta la întipărirea lui în mintea adolescenților? Căutați un astfel de imn și învățați-i pe adolescenți să îl cânte. Explicați-le motivul și care este semnificația specială a imnului.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

Cereți-i unui adolescent să citească 1 Ioan 3:1-3. Apoi cereți-le să citească împreună ultimul verset: „Oricine are nădejdea aceasta în El se curățește, așa cum și El este curat.”

Cuvântul „curat” din acest verset vine din grecescul *hagnos* și descrie o persoană care este curată, modestă, fără defect moral și fără pată. Așa este Isus Hristos.

Rugați-i pe adolescenți să închidă ochii. Rostiți cu voce tare cuvintele care descriu viața lui Isus Hristos. Apoi cereți-le să se gândească la un lucru care stă în calea relației lor cu Isus și care Îl împiedică pe Dumnezeu să îi transforme.

Invitați un membru să facă o rugăciune în care să-l ceară lui Dumnezeu să le dea tuturor puterea și dorința de a se preda Lui cu totul.

Recapitulare

Reformulați:

Apostolul Ioan a petrecut relativ puțin timp împreună cu Isus, dar viața lui a fost schimbată. Știm cu toții că Isus a văzut ceva deosebit la Ioan, întrucât a lăsat-o pe mama Sa tocmai în grija lui (Ioan 19:26,27). Ar fi făcut El acest gest dacă Ioan ar fi fost încă un om pripit? Probabil că nu.

Ioan nu era deloc un om desăvârșit, nici chiar după timpul petrecut împreună cu Isus, însă el a crescut în credință, ascultând cu grijă de învățăturile Sale și supunându-se lucrării Duhului Sfânt în viața lui. În felul acesta, el a ajuns un reprezentant de seamă al Evangheliei, lucrând neobosit la consolidarea tinerei biserici creștine din Efes.

Epistolele lui Ioan ne vorbesc despre un credincios care înțelege puterea dragostei lui Dumnezeu de a ne schimba viața. El ne îndeamnă să ne lăsam cuprinși în dragostea Sa și să nu mai păcătuiim (1 Ioan 3:4-9). Ne încurajează să nu mai tolerăm hristoșii mincinoși, învățătorii mincinoși sau învățăturile mincinoase (2 Ioan) și îi apreciază pe toți cei

ÎNSEMĂRILE INSTRUCTORULUI

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta, li se recomandă capitolele 53, 54, 55 din *Faptele apostolilor*.

CONEXIUNISALVATOARE

Izolată pe o insulă

Referința biblică: Apocalipsa 1:9

Comentariu: *Faptele apostolilor*, capitolul 56

Text-cheie: Apocalipsa 1:9

care rămân statornici în fața celor puternici (3 Ioan).

PREGATIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Persecuție. Simpla rostire a acestui cuvânt îi înfioară pe credincioșii din orice confesiune sau religie. Nu suntem masochiști. Suferința nu ne face nicio plăcere, însă Domnul și Mântuitorul Isus Hristos a declarat: „Dacă lumea vă urăște, știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră.” (Ioan 15:18)

Apostolul Ioan știa prea bine că opoziția din partea conducătorilor evreilor și din partea autorităților romane avea la bază credința lui în Hristos. El știa că mulți credincioși fuseseră uciși; chiar fratele lui fusese executat în anul 44 d.Hr. Însă Ioan era de neînduplecat în dragostea lui pentru Dumnezeu și pentru adevăr. Predicile și minunile lui au stârnit furia împăratului roman Domițian, care l-a aruncat mai întâi într-un cazan cu ulei încins, după care l-a exilat pe insula Patmos. Cu ani în urmă, el se angajase împreună cu fratele lui, Iacov, să bea paharul pe care avea să-l bea Isus (Matei 20:22). În momentul acela nu știuse cât avea să-l coste acest pahar.

Așa cum se întâmplă adesea, intențiile rele ale oamenilor sunt transformate de Dumnezeu într-un lucru bun, spre slava Sa. Așa s-a întâmplat și în cazul lui Ioan.

Adolescenții trebuie să înțeleagă că nu trebuie să se teamă de persecuție. În cuptorul încercărilor, pe o insulă din Marea Egee, Dumnezeu i S-a descoperit lui Ioan și i-a oferit o revelație despre Isus Hristos și evenimentele premergătoare timpului sfârșitului și revenirii Mântuitorului. La bătrânețe, Ioan a plecat de pe insula Patmos cu o mărturie mai puternică. Prin experiența lui, a consolidat credința creștină. El a fost un martor credincios până la moarte (a murit de bătrânețe). Fie că murim sau nu din cauza persecuției, Dumnezeu a promis că ne va oferi harul de a rezista.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor afla că întotdeauna credința în Dumnezeu cere sacrificii. (*Nivelul intelectual*)
- Vor înțelege că Dumnezeu nu ne trece prin încercări decât după ce ne pregătește pentru ele. (*Nivelul emoțional*)
- Vor accepta provocarea de a-și păstra credința și în încercări. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Persecuție
- Adversități/încercări
- Caracter
- Autoritate/respect

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateți răspunsurile lor și ajutați-i să înțeleagă influența pe care o exercită convingerile asupra comportamentului.

Nep plăcerile de zi cu zi care îi supără pe adolescenții și pe adulții de astăzi pălesc în comparație cu persecuția pe care o îndură mulți creștini din lumea noastră din cauza credinței lor în Dumnezeu. Scopul acestui exercițiu este acela de a-i determina pe adolescenți să vorbească și să discute despre lucrurile nep plăcute care îi deranjează și să le compare cu necazurile reale ale creștinilor din China sau din Arabia Saudită, de pildă.

După ce răspund la întrebări și discută răspunsurile lor, întrebați-i dacă vreuna dintre neplăcerile enumerate în listă poate fi considerată persecuție. Nu este un lucru neobișnuit să îi auzi pe adolescenți folosind cuvinte exagerate pentru cele mai mici neplăceri.

Ilustrație

Reformulați:

„Nu voi păți nimic. Ei mă cunosc și mă respectă. Nimeni nu-mi va face rău.» Acestea au fost ultimele cuvinte ale pastorului Kantheswar Digal către fiul lui, Rajendra, și soția lui, Karpul.

Fiind creștin de peste 50 de ani, pastorul Digal era unul dintre puținii credincioși care locuiau în sătucul Sankarakhole, din statul Orissa, în India. Era bine cunoscut de vecinii lui hinduși. Fiul lui spune că familia lor trăia liniștită.

«Nu aveam dușmani acolo», le-a spus Rajendra angajaților noștri de la *Vocea Martirilor*, despre satul său natal. «Puteam să ne trăim credința în Hristos în liniște, fără ca vreun localnic să ne facă probleme.»

Cu toate acestea, pe 24 august 2008, când extremiștii hinduși au început atacurile violente împotriva creștinilor în tot statul Orissa, amenințările răutăcioase ale agitatorilor i-au constrâns să părăsească satul.

După ce și-au ridicat un adăpost temporar, pastorul Digal a pornit înapoi spre sat, ca să vadă în ce stare se afla casa lor. Însă nu a reușit să ajungă în sat. Câțiva extremiști hinduși l-au smuls dintr-un autobuz aglomerat cu atâta violență, încât i-au rupt picioarele. Apoi l-au torturat și i-au cerut să se întoarcă la hinduism.

«Eu cred cu tărie în Isus Hristos», le-a spus pastorul Digal. «Puteți să mă omorâți, că eu nu mă întorc la hinduism.» Și l-au omorât, aruncându-i trupul într-un pârâu.

(Sursa: www.persecution.com/public/newsroom.aspx?story_ID=MTAx)

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Întâmplări înfiorătoare, precum cea de mai sus, au loc din ce în ce mai des. Unii cred că oamenii evoluează spre un statut superior, dar lucrul acesta nu este confirmat de ura și de bigotismul care cuprinde lumea noastră. Convingerile și disputele religioase constituie motivul principal al celor mai multe conflicte care se desfășoară azi în lume.

Cum înfruntăm noi, creștinii, valul de opoziție și amenințarea cu vătămarea fizică? Ce atitudine ar trebui să avem? Ar trebui să întoarcem și celălalt obraz și să pretindem că nu ne afectează lovitura? Ce face Dumnezeu când noi avem probleme?

Acestea sunt câteva întrebări pe care și le pun mulți creștini, iar studiul de săptămâna aceasta conține un studiu de caz care ne va alunga frica.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună.

Pasajul de la secțiunea *Fișă de studiu* ne vorbește despre una dintre cele mai grele perioade din viața lui Ioan. Deși este exilat pe o insulă unde se afla o colonie de deținuți, Ioan reușește să rămână optimist și liniștit. În timp ce analizați pasajul împreună cu grupa, subliniați tonul pozitiv al lui Ioan, în ciuda circumstanțelor în care se află – o „deprindere” pe care trebuie să o dobândească orice creștin.

De asemenea, gândiți-vă ce aflăm despre Dumnezeu din acest pasaj. Ce spune Ioan despre Dumnezeu? Ce îi spune Dumnezeu? Ce ne transmite Dumnezeu prin el? Vrea Dumnezeu să ne vorbească atunci când avem probleme sau El le vorbește numai marilor eroi ai credinței, precum Ioan? Dumnezeu îi vorbește lui Ioan de parcă el ar fi fost singurul om de pe planetă.

Mesajul transmis de Ioan este plin de încurajări pentru poporul lui Dumnezeu din toate timpurile. Ce ne spun versetele 4 la 6 despre Isus Hristos? Ce mesaj de încurajare putem desprinde din faptul că Isus, Împăratul nostru biruitor, a învins opoziția oamenilor și încercările, cât a fost pe pământ? Invitația lui Ioan de a-L înălța pe Isus trebuie să fie pentru noi o sursă de speranță, întrucât știm că Isus va reveni într-o zi și ne va lua din această lume.

Folosiți următoarele pasaje biblice ca suport pentru studiul de săptămâna aceasta: Faptele 14:22; 2 Corinteni 4:7-11; Matei 10:16-20; Romani 8:16-18.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

1. Cel care l-a exilat pe Ioan. Numele lui era Titus Flavius Domițian, născut pe 24 octombrie anul 51 d.Hr. Ca mulți alți împărați romani, Domițian era nehotărât și ezităările lui personale l-au dus la o brutalitate periculoasă. Nu avea încredere în nimeni, iar unii istorici menționează că avea oglinzi în fiecare cameră din palat ca să poată vedea tot timpul ce se petrecea în spatele lui. În domeniul politicii, cerea din partea senatului roman o loialitate strictă, executându-i pe unii dintre cei cu care nu era de acord. El insista ca oamenii să îl numească *Dominus et Deus* („Domn și Dumnezeu”).

Persecutarea micii secte creștine din Roma a început sub domnia împăratului Nero în anul 64 d.Hr. După incendiul care a făcut scum aproape trei sferturi din cetate, Nero a reușit să scape de bănuielele că el provocase incendiul ca să se distreze, prin prinderea creștinilor și torturarea lor până când aceștia îi denunțau pe alții și apoi prin executarea lor în modurile cele mai îngrozitoare. Apostolul Pavel a murit în timpul acestei persecuții, iar după 20 de ani, împăratul Domițian a încercat să ucidă un alt martor puternic – pe Ioan. Cei mai mulți cercetători cred că Ioan a scris cartea Apocalipsa (care conține viziuni

nile primite de el de la Dumnezeu) în timpul domniei lui Domițian (85-96 d.Hr.).

2. Înaintea împăratului. Ellen White descrie astfel scena judecării lui Ioan înaintea împăratului: „Prin urmare, Ioan a fost somat să se prezinte la Roma spre a fi judecat pentru credința sa. Aici, înaintea autorităților, învățătura apostolului a fost prezentată într-un chip cu totul neadevărat. Martori mincinoși l-au învinuit că învață niște răătăciră răzvrătitoare. Prin aceste învinuiri, vrăjmașii lui nădăjduiau să obțină moartea ucenicului.

Ioan s-a apărat într-un mod clar și convingător și cu o așa simplitate și sinceritate, încât cuvintele lui au avut un efect puternic. Ascultătorii lui au rămas surprinși de înțelepciunea și iscusința vorbirii sale. Dar, cu cât era mai convingătoare mărturia lui, cu atât mai profundă era ura potrivnicilor săi. Împăratul Domițian era plin de furie. El nu era în stare să pună în discuție argumentarea credinciosului apărător al lui Hristos și nici să se opună puterii care însoțea rostirea de către acesta a adevărului; totuși, el s-a hotărât să aducă la tăcere această voce.

Ioan a fost aruncat într-un cazan cu ulei în clocot; însă Domnul a ocrotit viața credinciosului Său slujitor, așa cum i-a ocrotit și pe cei trei tineri evrei în cuptorul încins.” (Faptele apostolilor, pag. 569, 570)

Slujitorul lui Dumnezeu nu a cedat la presiunile împăratului roman. Ioan nu și-a negat niciodată credința, iar mărturia dată în cazanul cu ulei în clocot l-a înfuriat pe împărat. El l-a scos pe Ioan de acolo, iar după o vreme l-a trimis pe Patmos. Dacă Dumnezeu a putut să-și ocrotească slujitorul în asemenea circumstanțe cumplite, nu va face El același lucru pentru noi?

Secretele instructorului bine pregătit!

Simplitatea

Într-un studiu al Școlii de Sabat precum acesta, puteți aborda multe teme, dar cu siguranță că nu veți avea timp să le acoperiți pe toate. Simplitatea este unul dintre secretele datorită cărora învățăturile lui Isus erau eficiente. Isus îi cunoștea pe oamenii obișnuiți – știa cum vorbeau, la ce se gândeau etc. – fiindcă îi studia și venea în contact cu ei în atelierul de tâmplărie al tatălui Său. Isus avea grijă ca toate învățăturile Lui să poată fi aplicate într-o situație reală cu care ucenicii Lui se confruntau chiar atunci sau cu care aveau să se confrunte cândva. El folosea cuvinte simple și imagini familiare pentru a sublinia o idee.

Ascultătorii Lui nu prindeau întotdeauna aspectele profunde ale învățăturilor Sale, însă reușeau să priceapă suficient de mult cât să își dorească să afle mai mult. Gândiți-vă la câteva lucruri din lumea adolescenților pe care le puteți folosi pentru a construi parabole moderne în jurul adevărilor din studiul de față. Ce cuvinte puteți folosi pentru ca mesajul să fie simplu? Cereți-I lui Dumnezeu să vă dea darul simplității pe care L-a avut Isus.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați cu o activitate și cu o scurtă recapitulare:

Cereți-le membrilor grupei să se așeze în cerc și să-și dea mâinile, apoi să își imagineze că prietenii din grupa lor ar trece printr-una din situațiile următoare și să se gândească ce fel de rugăciune ar face pentru ei.

Spuneți: Ce l-ați spune lui Dumnezeu dacă unul dintre prietenii voștri de aici...

A. Ar mărturisi că îi este frică de timpul strâmtorării și de timpul sfârșitului?

B. Ar mărturisi că, deși îl iubește pe Dumnezeu, nu e convins că va reuși să rămână credincios în necazuri și nenorociri?

C. Ar mărturisi că nu reușește să rămână de partea lui Isus la școală?

Înceiați activitatea cu o rugăciune, ca Dumnezeu să vă dea putere să rămâneți de partea Lui. (Sursa: www.creativeyouthideas.com/blog/creative_teaching_ideas/adventure_prayer.html#more)

Recapitulare

Reformulați:

Studiul de săptămâna aceasta ne aduce aminte de faptul că oamenii credincioși nu ajung așa peste noapte. Încercările constituie una dintre metodele rânduite de Dumnezeu pentru desăvârșirea caracterului nostru și pentru apropierea noastră de Dumnezeu. Ioan a descoperit acest lucru de mai multe ori în viața lui.

Fratele lui, Iacov, a fost decapitat în anul 44 d.Hr. Filip a fost biciuit în Frigia, a fost aruncat în închisoare, iar mai târziu a fost răstignit, în 54 d.Hr. Matei a fost ucis cu halebarda, în 60 d.Hr. Iacov, fratele lui Isus și autorul cărții Iacov, a fost omorât cu pietre la 94 de ani de către iudei. Și lista nu se oprește aici.

Ioan știa că viața lui era în pericol, dar a rămas credincios lui Dumnezeu. Cum putem să rămânem puternici în fața necazurilor? Viața lui Ioan ne spune secretul: Ioan și-a predat viața lui Isus și știa că jertfa lui Dumnezeu era atât de prețioasă, încât se considera onorat să aibă parte de patimile lui Hristos. Noi nu ne punem problema dacă vom reuși sau nu să rezistăm prin astfel de încercări. Singura noastră responsabilitate este să-l fim credincioși lui Dumnezeu în fiecare zi și să avem încredere că El va avea grijă de toate nevoile noastre în ceasul încercării.

Mai mult decât atât, dacă vom rămâne credincioși, vom primi, la fel ca Ioan, noi descoperiri cu privire la Isus Hristos.

ÎNSEMNĂRILE INSTRUCTORULUI

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta, li se recomandă capitolul 56 din *Faptele apostolilor*.

CONEXIUNISALVATOARE

Devotament etern

Referința biblică: Apocalipsa

Comentariu: *Faptele apostolilor*, capitolul 57

Text cheie: Apocalipsa 1:3

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Studiul acesta abordează cartea Apocalipsa, dar este evident că nu vom reuși să explicăm fiecare verset și fiecare aspect al cărții. Va trebui să alegeți o anumită temă pe care să o discutați în cadrul grupei. Puteți să discutați despre darul profeției, despre biserică, despre rămășiță și despre misiunea ei. Indiferent de tema pe care o alegeți, în centrul prezentării trebuie să fie Hristos. Pe insula Patmos, Ioan a scris despre Hristos.

Studiul tratează cu precădere tema rămășiței și a misiunii ei. Dacă alegeți această temă, este important să subliniați ideea că Dumnezeu a avut întotdeauna un popor al rămășiței. Spre exemplu, Noe și familia lui au supraviețuit Potopului și au salvat lumea de la dispariție. Exilații care s-au întors în Ierusalim după robia babiloniană au alcătuit rămășița poporului evreu.

La fel ca rămășița de astăzi, rămășița din Vechiul Testament era alcătuită din urmașii devotați ai lui Dumnezeu, din oamenii care au refuzat să se identifice cu lumea. Spre exemplu, în vreme ce majoritatea evreilor a trecut de partea lumii, a existat întotdeauna o rămășiță credincioasă care L-a urmat pe Dumnezeu. Ei au devenit moștenitorii drepturilor și privilegiilor promise lui Avraam.

Când israeliții nu au crezut că Isus era Mesia, Dumnezeu i-a respins ca popor și a transferat făgăduințele și privilegiile lor asupra credincioșilor din biserică creștină.

Studiul vă oferă ocazia de a-i încuraja pe tinerii din grupa dumneavoastră să se alăture rămășiței lui Dumnezeu din ultimele zile ale istoriei pământului. În cartea Apocalipsa, ucenicii lui Isus de la sfârșitul timpului au două trăsături definitorii: (1) păzesc poruncile lui Dumnezeu și (2) au mărturia lui Isus (vezi Apocalipsa 12:17; 19:10; 14:18:1-4 etc.).

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor studia conceptul de „rămășiță”, o temă a întregii Scripturi. *(Nivelul intelectual)*
- Vor simți manifestarea iubirii lui Hristos pentru mireasa Lui (biserica din zilele sfârșitului). *(Nivelul emoțional)*
- Vor alege să ia parte la împlinirea misiunii rămășiței lui Dumnezeu. *(Nivelul practic)*

III. STUDIU APROFUNDAT

- Darul profeției – punct fundamental de doctrină # 18
- Isus
- Biserica – punct fundamental de doctrină # 12
- Rămășița și misiunea ei – punct fundamental de doctrină # 13

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateți răspunsurile date.

Ca activitate alternativă, formați grupe mici și cereți-le să răspundă la una dintre întrebările de mai jos. Apoi cereți-le să-și prezinte răspunsurile și să tragă o concluzie.

- Putem înfrunta vremea sfârșitului cu liniște și încredere, știind că facem parte din rămășița lui Dumnezeu?
- De ce a ales Dumnezeu să-și descopere caracterul prin rămășiță?

- Care sunt semnele de identificare ale rămășiței din vremea sfârșitului?
- De ce este important să înțelegem conceptul biblic de „rămășiță”?
- Care este relația dintre Isus și cartea Apocalipsa? Care este relația dintre Isus și rămășiță?
- Rămășița va fi alcătuită din credincioși de orice credință și orice religie?
- Ce responsabilități au cei care formează rămășița?

Ilustrație

Reformulați:

Un pacient internat în Spitalul Regional Kennestone a vărsat din greșeală un pahar cu apă în dreptul patului său. Fiindcă se temea să nu alunece când avea să se ridice din pat, a rugat o infirmieră să ștergă apa. Însă el nu știa că regula spitalului era ca infirmierele să ștergă petele mici, iar personalul de întreținere a spitalului să ștergă petele mari.

Infirmiera a considerat că balta de apă era una mare și a solicitat ajutorul personalului de întreținere. Când a venit, persoana de la întreținere a spus: „Nu pot să o curăț, este o baltă mică. Departamentul nostru se ocupă de bălțile mari.”

„Dar este mare!” se răsti infirmiera. „Nu trebuie să o șterg eu, pentru că este mare.”

Persoana de la întreținere a contrazis-o: „Nu este treaba mea, este o baltă mică.” Și o țineau tot așa.

Pacientul, exasperat, a ascultat o vreme cearta lor, dar apoi a luat o sticlă cu apă de pe noptieră și a vărsat-o pe podea. „Așa”, a zis el, „acum este suficient de mare ca să o ștergeți odată?”

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Ați observat că oamenii fac tot posibilul ca să nu-și împlinească îndatoririle? Lucrul acesta se întâmplă nu numai la locul de muncă, ci și la biserică. Adevărul este că fiecare dintre noi avem o responsabilitate în familia lui Dumnezeu. Când fiecare persoană din biserică va răspunde la chemarea lui Dumnezeu, atunci se va împlini profeția făcută de Ellen White cu privire la vremea sfârșitului. Ea a scris: „Sunt profund impresionată de scenele pe care le-am văzut recent într-o viziune avută în timpul nopții. Părea că are loc o mare mișcare – o lucrare de reînviore – care se extindea în multe locuri. Poporul nostru acționa în unitate, răspunzând chemării lui Dumnezeu. Frații mei, Domnul ne vorbește. Oare să nu ascultăm noi de glasul Său? Să nu aprindem noi candelile, lucrând ca niște oameni care așteaptă venirea Domnului lor? Trăim într-un timp în care este nevoie de acțiune și de purtători de lumină.” (*Schițe din viața mea*, ediția 2004, pag. 391)

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună.

Rămășița și misiunea ei

- Ce înseamnă pentru voi apartenența la rămășița lui Dumnezeu din zilele sfârșitului?
- Ați simțit vreodată că nu faceți parte din rămășiță? Explicați.
- Dacă harul este trăsătura definitivă a rămășiței, atunci de unde provine mentalitatea „ea/el este de-al nostru/din afară” pe care o au unii legat de conceptul de rămășiță?
- Criteriile de identificare a rămășiței se găsesc în Apocalipsa: ei „păzesc poruncile lui Dumnezeu și [au] credința lui Isus.” Putem folosi acest criteriu ca element specific pentru confesiunea noastră? De ce da sau de ce nu?

Cele trei solii îngerești

- Cum privesc oamenii, în general, ideea de iminență a Zilei Judecării? Cu frică sau cu speranță? Dar voi, cum priviți această zi?
- Păcatul Babilonului este mulțumirea de sine. În ce privință sunt oamenii de astăzi mulțumiți de ei înșiși?
- Aranjați cele trei mesaje ale îngerilor din Apocalipsa în ordine descrescătoare, de la cel pe care biserica noastră îl transmite cel mai eficient, la cel pe care îl transmite cel mai puțin eficient. Justificați alegerea.

Locul central al lui Isus în Apocalipsa

Observați că studiul acesta este despre „Descoperirea lui Isus Hristos”, care ne arată „lucrurile care au să se întâmple în curând” (Apocalipsa 1:1).

- Vi se face frică atunci când vă gândiți la sfârșitul lumii? De ce da sau de ce nu?
- În primele 9 versete din Apocalipsa, Ioan amintește de 2 ori despre „mărturia lui Isus”. De ce este important acest lucru? Ce idee ne transmite el cu privire la natura revelației lui Dumnezeu?

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

Tema rămășiței se regăsește în toate cărțile Bibliei, de la Geneza și până la Apocalipsa. În Vechiul Testament, șase rădăcini din limba ebraică formează multe cuvinte care apar de sute de ori în contexte diferite.

Cuvântul „rămășiță” este folosit pentru prima dată în Scriptură în contextul relatării despre Noe. În Geneza 7:23 stă scris: „Dumnezeu a șters de pe pământ toate vie-

țuitoarele: om și vite, animale mici și păsări ale văzduhului; toate au fost șterse de pe pământ. Doar Noe a rămas împreună cu cei care erau cu el în arcă." Verbul „a rămas” provine din rădăcina *sha'ar*, care în ebraică înseamnă „a rămâne” sau „a supraviețui”. Aceasta este rădăcina cel mai des folosită. După Potop, Noe și familia lui au fost singurii care au rămas, ei au fost rămășița.

Observați că apartenența la rămășiță este rezultatul alegerii. Apartenența la rămășiță nu se moștenește și nu o dobândim prin căsătorie. Noe și membrii familiei lui au ales să se urce în corabie. După Potop, cei mai mulți dintre urmașii lui Noe au ales să părăsească rămășița. Ei au respins legământul lui Dumnezeu și au început să construiască Turnul Babel. Ei nu au crezut promisiunea Sa (simbolizată printr-un curcubeu) că nu va mai distruge lumea printr-un alt potop.

Odată cu Avraam, a apărut o nouă rămășiță. El a păstrat o relație vie cu Domnul, în mijlocul unei lumi necredincioase. El a întemeiat o familie care să continue închinarea la Iehova și care să rămână fidelă condițiilor prevăzute în legământ. Cuvântul „rămășiță” se împletește apoi cu istoriile lui Isaac, Iacov, Iosif și cu cea a copiilor lui Israel. Făgăduințele lui Dumnezeu de a păstra o rămășiță se regăsesc în tot Vechiul Testament. Avem un exemplu din Isaia 11:11: „În același timp, Domnul Își va întinde mâna a doua oară, ca să răscumpere rămășița poporului Său.”

Dumnezeu și-a respectat promisiunile cu strictețe. El a adus înapoi în Ierusalim o rămășiță de credincioși care să reconstruiască Templul și să refacă națiunea. Însă israeliții au devenit atât de obsedați de lege, încât au transformat-o în religia lor. Aveau poruncile, dar L-au respins pe Dătorul poruncilor; erau atât de preocupați de păzirea adevărului, încât nu L-au recunoscut pe Cel care a spus „Eu sunt.... Adevărul.” Prin urmare, biserica a devenit noul Israel, noua rămășiță.

Secretele instructorului bine pregătit!

Cercetarea personală

Înainte de prezentarea studiului, este obligatoriu ca instructorii să-și analizeze motivele și convingerile personale legate de subiectul prezentat. Adolescenții vor detecta cu ușurință falsul. De aceea, înainte de studiul pe grupe, puneți-vă următoarele întrebări și răspundeți la ele cu rugăciune:

- Prezint suficient unicitatea chemării divine a rămășiței fără să exagerez în niciun fel?
- Subliniez suficient credințioșia lui Dumnezeu și harul Său față de rămășița Sa de-a lungul istoriei?
- Văd adolescenții în mine perseverența și loialitatea caracteristică rămășiței?
- Sunt suficient de sensibil față de temerile și preocupările adolescenților vizavi de acest subiect?

După cum este de așteptat, tema rămășiței continuă și în Noul Testament. Apostolul Pavel spune că biserica creștină primară este rămășița: „Tot așa este și acum: există o rămășiță care a fost aleasă prin har, iar dacă este prin har, atunci nu mai este prin fapte, pentru că altfel harul n-ar mai fi har.” (Romani 11:5,6)

Harul delimitează granițele rămășiței în biserica creștină primară. Datorită crucii, toate popoarele – inclusiv păgânii – făceau parte din rămășiță. Toți oamenii sunt chemați să intre în legământ cu Hristos. Prin har, oricine poate să facă parte din rămășița lui Dumnezeu.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

• Cu alți ochi

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

• Flash

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

• Repere

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

CONEXIUNISALVATOARE

Du-te și luminează!

Referința biblică: Matei 16:18; Apocalipsa 7:9-17;
Efeseni 2:19-22

Comentariu: *Faptele apostolilor*, capitolul 58

Text-cheie: Faptele 2:19-22

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Ultimul capitol din cartea *Faptele apostolilor* ne adresează chemarea de a duce mai departe moștenirea spirituală a eroilor credinței. Ellen White scrie:

„Dușmanul neprihănirii nu a lăsat nimic nefăcut în efortul lui de a pune capăt lucrării încredințate ziditorilor Domnului. Dar Dumnezeu «nu S-a lăsat fără mărturie» (Faptele 14:17). S-au ridicat lucrători care au apărut cu pricepere credința dată sfinților o dată pentru totdeauna. Istoria consemnează tăria și eroismul acestor bărbați. Asemenea apostolilor, mulți dintre ei au căzut la posturile lor, însă clădirea templului a mers înainte. Lucrătorii erau uciși, dar lucrarea înainta. Valdenzii, John Wycliff, Hus și Jeronim, Martin Luther și Zwingli, Cranmer, Latimer și Knox, hughenotii, John și Charles Wesley și mulți alții au pus la temelie un material care va dăinui în veșnicie. (*Faptele apostolilor*, pag. 598)

Studiul acesta vă oferă șansa de a-i încuraja pe membrii grupei dumneavoastră să își dedice viața unei cauze eterne. Folosiți această ocazie pentru a-i îndemna pe tineri să își folosească timpul și darurile spirituale pentru răspândirea Împărăției lui Dumnezeu.

Fiecare adolescent din grupa dumneavoastră este chemat să fie martor, indiferent de temperament. Dumnezeu vrea ca toți să se implice în misiune, indiferent de tipul de personalitate al fiecăruia. Așadar, scopul principal al acestui studiu constă în îndepărtarea stereotipiilor pe care le-am construit în legătură cu misionarii și încurajarea adolescenților să fie ambasadorii lui Isus.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege că misiunea este un concept vast. (*Nivelul intelectual*)
- Vor simți dragostea lui Hristos față de copiii Săi neascultători. (*Nivelul emoțional*)
- Vor alege să se implice în lucrarea de consolidare a Împărăției lui Dumnezeu. (*Nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Marea luptă
- Mărturia/împărtășirea credinței
- Misiunea
- Darurile spirituale și slujirea

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză pentru studierea acestor subiecte.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor, apoi dezbateți răspunsurile date. Ca activitate alternativă, citiți Matei 5:14-16. Dezbateți pasajul împreună cu adolescenții și notați răspunsurile lor pe tablă.

- Dați câteva exemple de lumină foarte puternică, ce orbește sau este dăunătoare vederii.
- Dați exemple de lumină puternică, dar benefică, ce ne ajută să vedem lucrurile din jur și aduce viață.
- Acum gândiți-vă la afirmația făcută de Isus: „Voi sunteți lumina lumii.” Puteți da exemple de situații în care această „lumină” a fost orbitoare și neplăcută, adică dăunătoare pentru lucrarea lui Dum-

nezeu? Puteți da exemple de situații în care această lumină a fost plăcută și dătătoare de viață, adică utilă răspândirii Împărăției lui Dumnezeu? Cum putem fi martorii lui Dumnezeu fără să-i îndepărțăm sau să-i jignim pe oameni?

Ilustrație

Reformulați:

Charlie Peacock, în cartea sa *A New Way of Reing Humon (Un nou mod de a fi om)*, relatează următoarea situație:

În 27 mai 1992, la ora 4 după-amiaza, locuitorii orașului Sarajevo, distrus în urma războiului, așteptau la coadă la brutărie. Pe neașteptate, o bombă a căzut în mijlocul lor și a ucis 22 de persoane. Nu departe de locul incidentului, locuia un muzician pe nume Vedran Smailović. Înainte de izbucnirea războiului, el făcuse parte din orchestra din Sarajevo, ca violoncelist principal. În ziua aceea, ajuns la capătul răbdării și scârbit de atâta măcel, a luat o decizie: să le inspire oamenilor curaj în mijlocul dărâmaturilor războiului.

De atunci înainte, la ora 4 după-amiaza, în fiecare zi, se îmbrăca în costumul lui de concert, își lua violoncelul și ieșea din apartament, în ciuda faptului că se afla în mijlocul luptei. Așeza un taburet în craterul lăsat de bombă și începea să cânte. Cânta pentru străzile părăsite, pentru camioanele zdrobite și pentru clădirile fumegânde, dar și pentru oamenii îngroziți care stăteau adăpostiți în beciuri din cauza bombelor și a gloanțelor. Zi după zi, el aducea această mărturie publică, incredibil de curajoasă, în numele demnității umane, în numele celor care pieriseră în război, în numele civilizației, al compasiunii și al păcii.¹

Cântăreața de muzică folk Joan Baez a spus despre Smailović: „Muzica lui sărbătorea minunea supraviețuirii și jelea nebulia morții.”²

Odată, un reporter de la CNN l-a întrebat dacă nu este o nebunie să cânte la violoncel în timpul bombardamentului. Smailović i-a răspuns: „Cânt la violoncel și mă întrebați dacă nu cumva sunt nebun? De ce nu-i întrebați pe ei dacă nu cumva sunt nebuni pentru că bombardează Sarajevo?”³

Robert Fulghum se întrebă: „Este omul acesta nebun? Poate că da. Este gestul lui fără rost? Da, în sensul obișnuit, este, bineînțeles. Dar ce poate să facă un violoncelist? [...] Nu poate să facă decât ceea ce a învățat: să cânte frumos la violoncel, precum cântărețul vrăjitor din Hamelin, alungând cu fluietul lui fermecat șobolanii care au invadat spiritul omenesc.”⁴

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Dumnezeu ne cheamă să fim o lumină într-o lume devastată de terorism, violuri, cancer, divorț, alcoolism și de tot felul de nenorociri inimaginabile.

Ce puteți voi să faceți? Gândiți-vă la cuvintele lui Fulghum: „Nu poate să facă decât ceea ce a învățat.” Puteți

cânta într-un azil de bătrâni. Sau puteți merge cu mâncare la un adăpost pentru săraci. Sau ajutați la construirea unei case pentru niște sinistrați. Puteți să folosiți darurile primite de la Dumnezeu ca să contribuiți la zidirea Împărăției Sale.

Așa a făcut Vedran Smailović. După doi ani, cu ocazia Concertului Conservatorului Regal din Manchester, Anglia, renumitul violoncelist Yo-Yo Ma a interpretat piesa compusă de David Wide, „Violoncelistul din Sarajevo”. Smailović se afla în sală.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce parcurgeți secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună.

Matei 16:18

- Ce fel de putere i-a oferit Isus lui Petru?
- Privind la biserica de astăzi, puteți afirma că profeția lui Isus („porțile Locuinței morților nu o vor birui”) se împlinesc? De ce da sau de ce nu?
- Piatra pe care Isus spune că va zidi biserica a fost interpretată în mai multe feluri: (1) este simbolul lui Isus Hristos și al lucrării Sale de mântuire; (2) este simbolul lui Petru ca prim-conducător al bisericii din Ierusalim; (3) este simbolul mărturisirii de credință rostite de Petru și, în viitor, de toți credincioșii. Citiți 1 Petru 2:4-6 și Efeseni 2:19-22 și arătați care dintre interpretările de mai sus vi se pare cea mai plauzibilă.

Efeseni 2:19-22

- Pe baza acestui text, care este definiția bisericii?
- Cum ne ajută acest text să înțelegem ce este misiunea?
- Ce rol are individul în procesul descris în următoarele cuvinte: „Sunteți zidiți împreună pentru a deveni o locuință în care trăiește Dumnezeu, prin Duhul Său”?

Apocalipsa 7:9-17

- Ce ne spune pasajul acesta despre Împărăția lui Dumnezeu? De ce a ales Ellen White acest pasaj pentru încheierea cărții *Faptele apostolilor*?
- Se consideră că „necazul cel mare” reprezintă suferințele îndurate de credincioși de-a lungul timpului; în altă interpretare, se referă la o perioadă de mari necazuri din viitor. Care dintre aceste interpretări credeți că este corectă? Pot fi ambele valabile? Justificați.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat. Redați-le în propriile cuvinte.

Cum este posibil ca 93% dintre americani să pretindă că au credință în Dumnezeu, dar numai 40% dintre ei să meargă la biserică? Mulți oameni Îl iubesc pe Dumnezeu, dar nu pot suferi biserica!

Să comparăm biserica de astăzi cu biserica din primul secol.

Biserica creștină de la început creștea uluitor de repede și nu este de mirare, întrucât în Faptele 2:47 ni se spune: „[Ei] aveau parte de bunăvoință din partea întregului popor.” Ce anume aprecia lumea la primii creștini?

Creșterea bisericii nu ne mai uimește atât de mult dacă luăm în considerare cultura lumii antice și contrastul izbitor dintre biserică și această cultură. Membrii bisericii erau niște oameni cu totul diferiți de tot ce existase până atunci și, în consecință, oamenii se înghesuiau în biserică fiindcă doreau să facă parte din această instituție atât de deosebită.

1. O cultură a ierarhiei

În primul rând, cultura romană era caracterizată de ierarhie. Oamenii erau împărțiți foarte strict pe clase. În vârf se afla senatul, apoi pretorienii (garda personală a împăratului), apoi alte câteva clase până la ultima treaptă a scării: sclavii. Acest sistem era consolidat prin toate celelalte aspecte ale culturii și era practic imposibil să urci pe această scară ierarhică.

Însă a apărut o nouă comunitate, în care oamenii ascultau de învățăturile lui Isus și care desființa scara socială. El declarase că: „Fiul Omului n-a venit ca să fie slujit, ci ca să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți” (Marcu 10:45). Lumea nu mai auzise până atunci așa ceva.

2. O cultură a discriminării femeilor

În plus, în lumea antică, discriminarea femeilor era foarte accentuată. John Ortberg remarcă faptul că „obiiceiul de a abandona [fetele] sub cerul liber și de a le lăsa să moară era legal, era acceptabil din punct de vedere moral, era larg răspândit în toate clasele sociale din lumea greco-romană.”⁵ Însă Isus a acceptat femeile în cercul lui de prieteni. Iar urmașii lui credeau că „Nu este... nici bărbat, nici femeie, pentru că voi toți sunteți una în Hristos Isus.” (Galateni 3:28)

Secretele instructorului bine pregătit!

Aplicațiile practice

Profesorii buni îi ajută întotdeauna pe elevi să aplice la lumea reală noțiunile învățate în clasă. De aceea, ajutați-i pe adolescenți să își facă o imagine clară asupra modului în care pot aplica ideile din studiul de față. De exemplu, puteți să le cereți să se gândească la câteva metode practice prin care pot fi o lumină pentru oameni. Iată cum ar putea arăta lista cu aceste metode:

1. Compune o rugăciune pentru un prieten și trimite-i-o prin e-mail.
2. Lipește o făgăduință biblică pe dulapul unui prieten.
3. Sună un prieten despre care știi că are probleme și ascultă-l pur și simplu.
4. Fă o prăjitură pentru vecinii tăi.
5. Organizează o ieșire la un azil de bătrâni.
6. Adună gunoaiile dintr-un cartier murdar.
7. Strânge alimente pentru săraci.

3. O cultură a marginalizării săracilor și bolnavilor

Lumea antică era o lume nepriemnică pentru bolnavi, dar nu la fel și biserica. În mod normal, bolnavii erau alungați și lăsați să moară. Însă Isus și urmașii Lui îi acceptau pe cei alungați, chiar și pe leproși (vezi Matei 8:2,3). Nu mai existase până atunci o astfel de comunitate.

Atunci ne mai surprinde faptul că sclavii, femeile, bolnavii, săracii și toți cei neprivilegiați se înghesuiau ca să

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Faptele apostolilor. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele care au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Cereți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

intre în această comunitate nouă, numită „biserică”? Dacă biserica de astăzi le-ar sluji oamenilor la fel, ar cunoaște ea aceeași creștere? De ce da sau de ce nu?

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Înceiați studiul cu povestea lui Silviu:

Astăzi vreau să vi-l prezint pe Silviu. El este vecinul vostru, învață la un liceu din oraș și joacă în echipa de fotbal a liceului. Fumează și are o prietenă care și-a făcut un tatuaj pe gleznă. Lui Silviu îi plac sendvișurile Big Mac, mașinile de curse și muzica rap. Acum locuiește împreună cu mama lui și cu tatăl lui vitreg.

Tatăl lui vitreg merge la Biserica Catolică, însă Silviu nu merge la biserică decât la Paște și la Crăciun. Deși crede în Dumnezeu, biserica i se pare plictisitoare și lipsită de importanță. În opinia lui, atâta timp cât facem ceea ce este bine, nu este neapărat nevoie să facem parte dintr-o biserică. De aceea, el lucrează ca voluntar pentru oamenii fără adăpost. Consideră că religia cea mai bună este cea care vine în întâmpinarea nevoilor oamenilor, și nu cea a oamenilor care se întâlnesc în niște clădiri ciudate.

Recapitulare

După descrierea de mai sus, puneți următoarele întrebări:

1. Cunoașteți pe cineva care seamănă cu Silviu?
2. Este important să ne împrietenim cu neadvenșiți precum Silviu? Prietenia cu ei vă diminuează credința sau v-o întărește?

3. Sunt valide opiniile lui Silviu despre Dumnezeu și despre biserică? De ce da sau de ce nu?

4. Ce anume l-ar convinge pe Silviu să vină la biserică?

5. Ne-ar îndemna Isus să lucrăm cu Silviu? Ce anume ne-ar îndemna să facem pentru el?

După ce răspundeți la aceste întrebări (și la altele care vă vin în minte), alcătuiți un plan de lucrare misionară pentru Silviu. Puteți organiza, de exemplu, Ziua Prietenilor, în care să invitați la biserică un prieten care nu are legătură cu religia. Puteți organiza o activitate care l-ar putea atrage pe Silviu. De pildă, puteți invita un specialist care să vorbească despre o anumită temă sau să mergeți la ski împreună cu un grup de prieteni. Nu-l ignorați pe Silviu! El este important pentru Dumnezeu!

¹ Charlie Peacock, *A New Way of Being Human*, pag. 202, 203, citat de Marc Schelske pe pagina www.bridgcity.org/download/MS084.pdf.

² Citat preluat de pe pagina www.appleseedrec.com/sarajevo/vedran/.

³ Ibid.

⁴ Robert Fulghum, „The Story of Vedran Smailović”, citat pe pagina members.aol.com/USFSierra/sarajevo/story.htm.

⁵ Citat preluat de pe pagina www.jesuscentral.com/ji/life-of-jesus-ancient/biography-of-jesus-christ/who-is-Jesus-by-mark/gospel-of-mark-12_28-34.php.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta, li se recomandă capitolul 58 din *Faptele apostolilor*.

Povești cu supraviețuitori

IULIE – AUGUST – SEPTEMBRIE

CONEXIUNI

SALVATOARE

Ghid pentru instructori